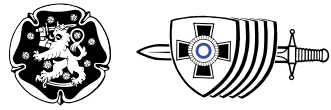

Helsingin

Reservin Sanomat

Helsingin Reserviupseeriipiiri >
Helsingin Seudun Reserviläispiiri
Helsinki > Espoo > Kauniainen > Vantaa

5 | 2014

47. vuosikerta | 29. elokuuta

ISAF

Esitelmä Afganistanista

5

Jukola

Piireiltä kaksi joukkuetta

6

Kannas -44

Ratkaisutaisteluista 70 vuotta

8

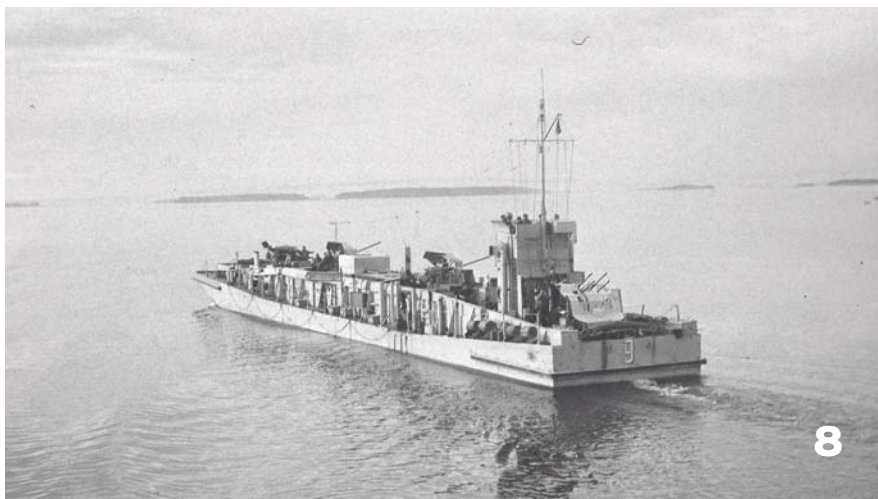
5

2014

Tässä numerossa

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Puheenjohtajilta
- 4 Kirjat
- 6 Kolumni
- 8 Kannaksen taistelut -44
- 12 Ampumatoiminta
- 13 Toimintakalenteri

SA-KUVA

Uusi Suomi > 29. 8. 1944

Uutisia 70 vuotta sitten

Vihollisen tiedustelutoiminta kiihtynyt itärintamallamme.

Joukkomme torjuneet kaikki lähestymis- ja hyökkäysryitykset.

Virallisesti tiedotettiin eilen:

Karjalan kannaksella karkoitettiin vihollisen pienehköt taistelupartiot, jotka eräin paikoin yrittivät lähestyä asemiamme.

Laatokan koillispuolella ja Ilomantsin suunnalla vihollisen taistelupartio – ja tulitoiminta on useilla lohkoilla ollut tavallista vilkkaampaa. Joukkomme torjuneet vihollisen lukuisissa kohdissa korkeintaan komppanian voimin tekemät hyökkäykset.

Muualta ei erityistä ilmoitettavaa.

STT on maanantain virallisessa tiedotuksessa mainituista sotatoimista saanut tietää seuraavaa: Maanantain vastaisena yönä vihollisen tiedustelutoiminta kiihtyi huomattavasti itärintamallamme, missä vihollisen taistelupartiot varsinkin Loimolanjärven seuduilla hyökkäsivät useissa kohdissa asemiamme vastaan. Voimakas tykistö- ja kranaatinheitintuli valmisteli eräin paikoin näitä väkivaltaisia tiedusteluyrityksiä, jotka vihollinen paria kohtaa lukuun ottamatta teki komppaniaan pienemmin voimin.

Uuden komentajan haasteet

Puolustusvoimien komentaja on vaihtunut. Uudeksi komentajaksi on määrätty kenraali Jarmo Lindberg. Hän on ensimmäinen ilmavoimista tähän tehtävään valittu upseeri. Uusi komentaja on aiemmin toiminut ilmavoimissa eri tehtävissä mm hävittäjäalentäjänä.

Kenraaliluutnantti Jarl Lundqvist toimi puolustusvoimien komentajana 1945-1946. Hänet määrättiin tehtävään ilmavoimien komentajan tehtävästä, mutta hänellä oli tykkimiestäusta. Hän oli toiminut mm tykistö tarkastajana. Ensimmäisessä tiedotustilaisuudessaan hän piti erittäin tärkeänä, että puolustusvoimille tarkoitetut määrärahat eivät enää nykyisestä alene. Se söisi uskotavaa puolustusta. Kenraali Lindberg pääsee aloittamaan edellisen komentajan hoitaman puolustusvoimien kehittämissuunnan jälkeen lähes puhtaalta pöydältä.

Kenraali Jarmo Lindberg on aktiivisesti mukana myös sosiaalisessa mediassa. Twitterissä hän kertoo omista menoistaan sekä mm. mistä hänen kirjoituksiaan voi lukea. (#finnchod) Twitterissä hän on ollut jo ilmavoimien komentajana toimiessaan. Tämä ei ole hänelle siis uusi asia.

Kenraali Jarmo Lindberg vannoo edeltäjänsä tavoin maanpuolustuksen perusteisiin. Yleinen asevelvollisuus tulee säilyttää sekä Suomen tulee pysyä liittoutumattomana. Koko maan puolustamista ei saa unohtaa.

Materiaalihankintojen vuosibudjettia ollaan supistamassa ensi vuoden alussa 700 miljoonasta eurosta 500 miljoonaan euroon. Puolustusvoimat tulee esittämään tähän lievennystä. Mikäli supistus toteutuu, kaikkia poistuvia järjestelmiä ei voida korvata uusilla.

Tämän vuosikymmenen lopulla osa maavoimien kalustosta tulee tiensä päähän. Panssarintorjunta tarvitsee uusia välineitä. Samoin ajoneuvokalusto on vanhentumassa. Seuraavalla vuosikymmenellä ilmavoimien hävittäjäkalusto on vanhentumassa. Jarmo Lindberg on esittänytkin, että hävittäjäkaluston uusintaan laaditaan erillisrahoitus. Kysymyksessä on erittäin suuren luokan hankinta. Myös 2020-luvulla merivoimat tarvitsee uutta kalustoa vanhentuvien tilalle.

Nykyinen poliittinen tilanne on ollut hyväksi puolustusvoimien taloudesta puhuttaessa. Kriisi on avannut päättäjien silmät näkemään puolustusresurssien tarpeen. Kaikki

” Tämän vuosikymmenen lopulla osa maavoimien kalustosta tulee tiensä päähän. Panssarintorjunta tarvitsee uusia välineitä. Samoin ajoneuvokalusto on vanhentumassa.

suurimmat puolueet ovat puolustusbudjetin kasvattamisen kannalla. En usko, että yksikään reserviläinen vastustaa määrärahojen kasvattamista.

Tiedotustilaisuudessa kenraali Lindberg pohti sotilaallisen voimankäytön muutoksia. Hänen mielestään sotilaallinen voimankäyttö on edelleen valtioiden keinovalikoimassa. Toisaalta sodan kuva on muuttunut. Esimerkiksi sodan alkamishetkeä on aiempaa vaikeampi määrittää ja ennakoita. Sotilaallisen painostuksen muodot ovat myös muuttuneet monipuolisemmiksi. Kybersodankäynnin keinot ovat tulleet mukaan. Yhteiskuntarakenteen muutokset ovat aikaansaaneet sen, että yhteiskuntaa voidaan vahingoittaa tietoteknisin keinoin. Yhteiskuntamme on arka vahingoittumaan tietotekniikan pettäessä.

Perustettu 1968 > 553. ilmestymiskerta

Toimitus

Döbelninkatu 2
00260 HELSINKI
puh. 050 446 6050
reservinsanomat@helresp.fi

Päätoimittaja

Kari Talikka
puh. 050 446 6050
kari.talikka@helresp.fi

Toimitus

tomi.alajoki@hrup.fi
ossi.ikonen@hrup.fi

Toimitusneuvosto

Sakari Väliähe (HRUP)
Jyri Vilamo (HRUP)
Juha Parkkonen (HelResP)
Timo Soininen (HelResP)

Ulkoasu ja taitto

Pasi Irisvik
irisvik.com

Ilmoitukset

Jussi Wirtanen
puh. 046 652 0791

Osoitteenmuutokset

HRUP:n jäsenet

Virpi Kukkonen
puh. (09) 4056 2011
jasenasiat@rul.fi

HELRESP:n jäsenet

Päivi Ruusuvoori
puh. (09) 4056 2010
jasenasiat@reservilaisliitto.fi

Lehteen julkaistavaksi toimitetun materiaalin tulee olla toimituksessa viimeistään aineistopäivänä klo 16.30 mennessä. Materiaali sähköisessä muodossa. Virheiden välttämiseksi ei käsinkirjoitettua materiaalia! Aineistopäivän jälkeen saapunutta materiaalia ei julkaista. Tekstit mielellään sähköpostin liitetiedostoina rtf-muodossa ilman muotoiluja. Kuvat mielellään joko originaaleina tai tif-muotoisina vähintään 200 dpi-resoluutiolla. Lisätietoja toimituksesta.

Seuraavat numerot:

nro	aineisto	ilmestyy
6.	29.9.	10.10.
7.	3.11.	14.11.
8.	8.12.	19.12.

Painopaikka

Botnia Print Oy
Kokkola 2014

ISSN 0355-824X
LT 2009. Levikki: 12 279 kpl

Kannen kuva

Tomi Alajoki

Aikakauslehtien
liiton jäsen

Puheenjohtajilta

Caspar von Walzel > Luutnantti (res) > Helsingin Reserviupseeripiirin 2. varapuheenjohtaja.

Lisää vastuuta reserviläisille

Syksy kolkuttaa jo ovia ennätyskesän jälkeen. Helteet ovat vaihtuneet sateisiin ja ukkosiin. Kesä on ollut paitsi ennätysellisen lämmin myös muuttuvien aikojen jakso. Ukrainan kriisi on jatkunut ja ajoittain kärjistynyt. Länsimaat ja Venäjä käyvät poliittista ja kaupallista kädenvääntöä. Kriisi on myös vaikuttanut suuresti suomalaisten mielipiteisiin, ja sekä kansalaiset että poliittinen johto esittävät yhä useammin ääneen uskotavan puolustuksen tärkeyden. Oma uskotava maanpuolustus on ehdottoman tärkeä, riippumatta liittoumista. Puolustusvoimien uusi komentaja kenraali Lindberg on kertonut julkisuuteen, että säästötoimet on tältä erää nyt tehty, ja niin osaamista kuin materiaaliakin ryhdytään parantamaan ja päivittämään. Reserviläisten kannalta tärkeintä on, että suunnitelmat kertausharjoitusten nostamisesta riittävälle tasolle toteutuvat. Maanpuolustuksen erinomainen voimavara, suuri reservi, pystyy toimimaan tehokkaasti vain jos sen osaamista ylläpidetään ja päivitetään. Tulemme varmasti näkemään jonkun verran muutoksia rakenteissa ja kokoonpanoissa keväällä julkaistujen lisäksi. Kenraali totesi kuun alussa, että terävimmän kärjen valmiustaso pitää olla kuukausissa tai viikoissa. Suuret joukot tulisivat silloin hoitamaan pitkäaikaisempia tehtäviä. Kenraalin sanoin, Suomen turvallisuuspoliittinen ympäristö on muuttunut. Suomi on myös valmis nostamaan valmiustasoaan tarvittaessa. Toivomme kenraalille menestystä tehtävässään ja odotamme hyvän yhteistyön jatkuvan piirimme ja puolustusvoimien välillä.

Reservin upseereina meidän tulee myös itse huolehtia kenttäkelpoisuudestamme. Kuten keväällä kuultiin, uusi reserviläiskoulutussuunnitelma asettaa paljon henkilökohtaista vastuuta reserviläiselle, koska itsenäinen ja vapaaehtoinen harjoittelu tulee osaksi koulutusta. Kannattaa siis aktiivisesti osallistua piirin ja kerhojen järjestämään liikunta- ja ampumatoimintaan. Piiri kehittää jatkuvasti kalustoaan, jotta voimme tarjota mahdollisimman kattavan harjoittelu- ja koulutusmahdollisuuden kerhoille ja jäsenille. Lisätietoja piirin nettisivuilla ja tulevissa lehdistä. Myös sähköpostin ja marssit jatkuvat

”Reservin upseereina meidän tulee myös itse huolehtia kenttäkelpoisuudestamme. Kuten keväällä kuultiin, uusi reserviläiskoulutussuunnitelma asettaa paljon henkilökohtaista vastuuta reserviläiselle.

syksyllä, jonka lisäksi kerhot järjestävät monimuotoista ja laadukasta liikuntaohjelmaa.

Tänä syksynä piiri järjestää Kaverille kanssa -rekrytointitapahtuman 4.10. Töölössä. Ideana on, että jäsen tuo mukaan yhden tai useamman reserviupseerittavan, joka ei vielä ole piirimme jäsen. Tarjolla on hyvä tilaisuus päästä ampumaan pistoolilla ja kertoa hyvästä harrastuksesta myös tuttavalle. Lisätietoja löytyy kiertokirjeestä. Ilmoittautumiset 30.9. mennessä osoitteeseen jarjesto@hrup.fi.

Järjestämme piiriseminaarin. Tämän syksyn seminaari järjestetään iltaseminaarina tiistaina 21.10 Pohjois-Haagan yhteiskoululla, alkaen kello 17.30. Seminaarikutsu toimitetaan kerhoille syyskuun alussa. Paitsi tiedon jakaminen, seminaarit on myös erinomainen tilaisuus tavata muiden kerhojen aktiivisia toimijoita.

Aktiivista syksyä toivottaen!

caspar@hsrk.fi

Juha Parkkonen > Luutnantti (res) > Helsingin Seudun Reserviläispiirin puheenjohtaja

Suunnittele - markkinoi - toteuta - tiedota

Suomen Reserviupseeriliiton toiminnanjohtaja Janne Kosonen täytti kesällä 50 vuotta. Olen tuntenut hänet jo lähes 20 vuoden ajan ja merkkipäivän kunniaksi järjestetyssä kahvitilaisuudessa keskustelu kääntyi tietysti reserviläistoimintaan. Kosonen sanoi arvostavansa toiminnassani sitä, että en ole pelkkä puhuja vaan myös tekijä eli saan asioita aikaiseksi. Totesin tähän, että pelkkä tekeminen ei riitä. Toiminnasta on myös puhuttava eli tehtävistä ja tehdyistä asioista on myös tiedotettava, jotta uusia tekijöitä saadaan mukaan toimintaan.

Mietin kesän aikana kyseistä keskustelua ja miten puhuminen ja tekeminen tulisi niveltä yhteen yhdistysten toiminnassa. Kaiken perustana ovat tietysti yhdistyksen perustavoitteet: asiat, joita yhdistyksen jäsenet haluavat yhdessä edistää. Näiden pohjalta suunnitellaan toimintaa, joka ilmentää ja edistää yhdistyksen tavoitteita. Suunnittelun painopiste on syksyisin, koska seuraavan vuoden toimintasuunnitelmat hyväksytään pääsääntöisesti yhdistysten syyskokouksissa.

Valmistelu on yhdistyksen johdon vastuulla, mutta suunnitteluun tulisi ottaa mahdollisuuksien mukaan laajempi joukko yhdistyksen jäseniä. Valmistelun pohjaksi voidaan myös tehdä esimerkiksi jäsenkyselyjä. Reserviläisliitto on parhaillaan uudistamassa strategiaansa ja ensimmäinen luonnos on lausunnoilla piireissä ja yhdistyksissä. Kentältä tulleet palautteet ja kommentit hyödynnetään strategian valmistelussa tämän ja ensivuoden aikana.

Suunnittelun toiminnan toteuttaminen alkaa valmistelulla, jossa puhumisella on myös merkittävä osuus etenkin markkinoinnin osalta. Reserviläisjärjestöjen toiminnasta suurin osa on erilaisia tapahtumia, joihin toivotaan runsaasti osallistujia. Hyvin valmisteltu tapahtuma on turha, jos kukaan ei siitä tiedä eikä sen vuoksi siihen osallistuta. Tulevista tapahtumista täytyy tiedottaa oikea-aikaisesti ja hyödyntää kaikkia yhdistyksen käytössä olevia välineitä tapahtuman tunnetuksi tekemiseen. Kun tapahtumasta puhutaan, niin sinne tulee myös osallistujia. Vanhan sanonnan mukaan ”Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty”. Itse jatkaisin sitä sanomalla ”Asia on tehty vasta, kun se on raportoitu”. Tapahtuman jälkeen on tärkeää huolehtia ns. jälkitöistä. Ne pitävät sisällään tapahtuneesta tiedottamisen sekä jäsenistölle että muille toiminnasta kiinnostuneille. Kärjistetyksi voidaan sanoa, että muiden kuin paikalla olleiden näkökulmasta tapahtumaa ei ole ollut olemassa, jos siitä ei kerrota julkisuudessa. Jokaisesta tapahtumasta kannattaa laatia edes pieni juttu yhdistyksen verkkosivuille sekä laajempaa joukkoa kiinnostavista tapahtumista myös piirilehteen. Ne toimivat mainoksena tuleville tapahtumille ja kertovat myös passiivisille jäsenille mitä yhdistyksessä tapahtuu. Tapahtumassa otetut valokuvat kasvattavat kirjoituksen kiinnostavuutta selvästi. Omakohtaisesti olen kokenut, että myös vuosikertomuksen laatiminen ja toimintalomakkeen täyttäminen on paljon helpompaa, kun vuoden aikana järjestetyistä tapahtumista löytyy lyhyet kuvaukset yhdestä paikasta.

Jokainen järjestetty tapahtuma tulisi mieltää myös oppimistilaisuudeksi. Jälkitöihin kuuluu tapahtuman toteutuksen arviointi, jotta seuraavalla kerralla onnistuttaisiin vieläkin paremmin. Kokemukset kannattaa kirjoittaa muistiin ja tarjota kertynyttä osaamista myös muiden käyttöön. Tärkeää on myös kiittää riittävässä määrin tapahtuman valmisteluun ja toteutukseen osallistuneita vaikka, tai oikeastaan nimenomaan koska, yhdistystoiminnassa osallistuminen on vapaaehtoista. Puhetta ja tekoja, niitä tarvitaan molempia.

puheenjohtaja@helresp.fi

VIIPURIN VIIMEINEN PÄIVÄ 20.6.1944

Tutkiva seminaari Knut Pippingin hengessä 19.11.2014
Helsingissä Tieteiden talolla osoitteessa Kirkkokatu 6.

Viipuri menetettiin lähes taistelutta 20.6.1944. Miten siinä nyt niin pääsi käymään? Suomen Sotilassosiologinen Seura yhteistyössä Suomen Sotahistoriallisen Seuran kanssa tarjoaa kaikille asiasta kiinnostuneille avoimen seminaarin, jossa tätä traumaattista tapahtumaa koetetaan eri näkökulmista avata ja ymmärtää.

14.00 Seminaarin avaus ja tavoitteet
Suomen Sotilassosiologisen Seuran puheenjohtaja kenraalimajuri Pertti Salminen
Suomen Sotahistoriallisen Seuran puheenjohtaja prikaatikenraali Pentti Airio

14.15 Viipuri menetetään lähes taistelutta 20.6.1944!
-Valkeasaaresta VT -linjan kautta VKT -linjalle
-Viipurin merkitys osana VKT -linjaa

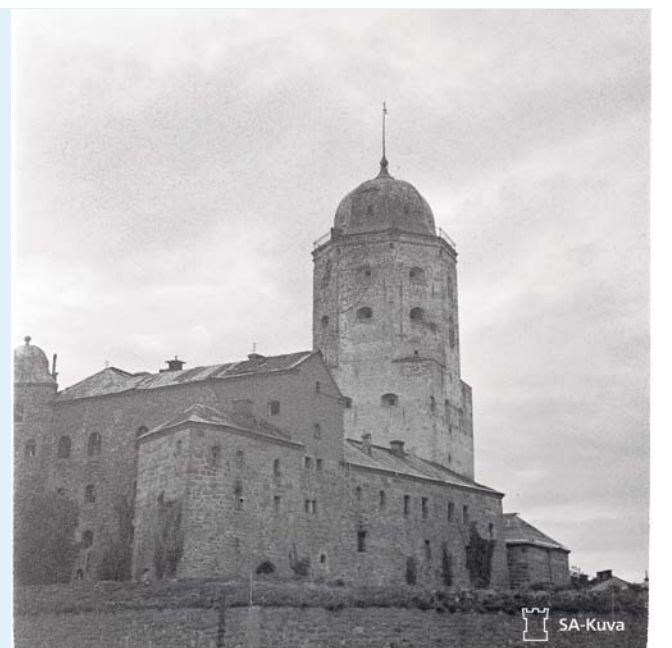
-Viipurin taistelun tapahtumat tiivistettynä
ST hc, eversti Sampo Ahto

15.00 Miksi se nyt näin meni? Kolme eri tapaa selittää
Viipurin menetys.
-sotilaalliset selitykset; Sampo Ahto
-käyttäytymistieteelliset asiat huomioiva selitys; Olli Harinen
-olisiko taustalla ollutkin sopimus, ettei Viipuria puolusteta tosissaan? Göran Lindgren
Sampo Ahto, ST, maj res Olli Harinen, KTM, ylil res Göran Lindgren

16.30 Kahvitauko

17.00 Oliko Viipuria edes tarkoitus puolustaa?
-ns. salaliittoteoriat katastrofien inhimillisinä selitysmalleina.
-sovittiinko maaliskuussa 1944 Mikkelissä, että Viipuria ei puolusteta?

Göran Lindgren

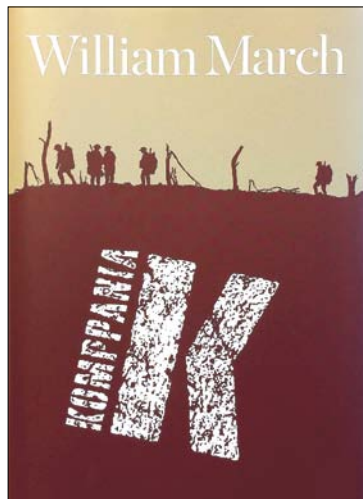

Kirja sodan mielettömydestä

Kuka tulee ajatelleeksi mitä merkitsevät kuolema, tappo ja mielen murtuminen taistelukentällä? Kaikki on mahdollista, kun pelataan ääriolosuhteissa ja –tilanteissa. March oli mukana jo 1. maailmansodassa ja palkittiin sankarina 3 korkealla kunniamitalilla. Hänen sanotaan elävän joskus todellisuuden ja kuvitelman rajamailla. Kentillä nähtiin paljon nälkää, pelkoa ja väsymystä. Puhuttiin sodan mielettömydestä. Komppania K ei ole sankaruutta. Se ei ole suurta seikkailua, vaan suurta erehdystä.

Komppania K on sodanvastainen kannanotto. Veijo Meren Manillaköysi edustaa myös suomalaisittain Marchin tapaista kerrontaa.

Yksi kertomus nivoutuu toiseen vain harvakseltaan. Tarinassa on kuitenkin löydettävissä alku, keski-kohta ja loppu. Kirja kuvaa sodan mielettömyyttä, 50 miljoonan uhrin näkökulmasta. Se on kadotetun ja harhaan johdetun sukupolven ääntä. Kirjassa esiintyy kertojina eri sotilasarvoiltaan ja eri lähtökohdiltaan olevia henkilöitä. Kuulemme sukellusvenepartion seikkailuja ja epäoikeudenmukaisuutta. Sodassa esiintyy rankkaa päiväkausien valvomista, joukkotuhoa ja tulimyrskyjä. Eräs perussotilas nosti metelin siitä, että morfiini oli varattu upseereille. Kaasupotilaat olivat aina kuoleman omia. Tarkk'ampujat ja troppiikki asettavat myös omia haasteita sodankäynnille.

William March- Komppania K

Viestintä Tarmio 2014,
ISBN 978-952-6778-47-1, 264 sivua

Marchin kirja on haasteellista luettavaa. Ensin tuntuu, etteivät erilliset ja erilaiset tarinat liity millään tavalla toisiinsa. Kirja on jälkipolville kertomus sodan mielettömyyksistä. Erityiskiitoksen annan kirjailija Marchin lisäksi suomentaja Janne Tarmiolle. Suomentajasta kuultaa läpi aihealueen tarkka tuntemus ja läpikäynti. Tämä kirja on nuorelle polvelle ja sotilaille hyvää luettavaa. Se antaa kuvan sodan kauheuksista, nälästä, kurjuudesta ja myös vähäisistä iloista.

Unto Vaskuu

Suojeluskuntien rahat – Suojeluskuntaomaisuuden mutkikkaat järjestelyt 1944–1958

Suojeluskunnille ehti noin 25 toimintavuoden aikana kertyä melko suuri omaisuus. Syksy 1944 merkitsi nopeita ja suuria muutoksia Suomelle: ensin aselepo, sitten välirauhansopimus. Suojeluskuntien lakkauttamislaki säädettiin 3.11.1944, mutta silti Suojeluskuntien lakkauttaminen ei tullut yllätyksenä. Lauri Malmberg oli pohtinut mahdollisuutta jo keväällä 1944. Lotta Svärdin ja monien muiden yhdistysten vuoro tuli myöhemmin marraskuussa. Suojeluskuntien lakkauttaminen kävi hetkessä, mutta niiden omaisuuden pesänselvitys kesti toistakymmentä vuotta. Suojeluskunnille jäi vain noin viikko aikaa siirtää omaisuus toisiin käsiin. Kaikkiaan suojeluskunnat selvisivät omaisuuden siirroista hyvin ja ne saivat selvän torjuntavoiton asiassa.

Suojeluskuntien omaisuus, jonka ne olivat nopeasti siirtäneet uusille omistajille, kiinnosti monia. Saaliin-jaolle pyrki monia. Vasta vankilasta päässeet kommunistit tarvitsivat toimitiloja, nuorisoseurat halusivat takaisin suojeluskunnille siirtyneitä entisiä nuorisoseurataloja ja valtiolla ja kunnilla oli omat tavoitteensa. Äärimmäinen vasemmisto oli tässäkin asiassa aktiivinen ja se tekikin eri järjestöjen nimissä useita vaatimuksia omaisuuden, lähinnä tilojen, käytöstä. Myös nuorisoseuraliike oli kiinnostunut ja aktiivinen tilojen saamiseksi. Olihan nuorisoseurataloja siirtynyt suojeluskuntien käyttöön laillisten kauppojen ja lah-

Kari Selén- Suojeluskuntien rahat

ISBN 978-952-291-079-0,
260 sivua, Docendo 2014

joitusten avulla.

Suojeluskuntataloja lahjoitettiin eri tahoille useilla paikkakunnilla heti järjestön lakkauttamisen jälkeen. Niistä käytiin useita oikeudenkäyntejä, jotka usein päättyivät saajien voittoon.

Suojeluskuntien omaisuuden luovutukset tutkittiin pikkutarkasti, mikä johti useisiin muutoksiin. Valtaosa luovutuksista hyväksyttiin sellaisinaan, monia jouduttiin korjaamaan tai muuttamaan kokonaan toisenlaisiksi. Muutamia lahjoituksia perittiin valtiolle. Joitakin oikeudenkäyntejä jouduttiin käyn-

☞ **Äärimmäinen vasemmisto oli tässäkin asiassa aktiivinen ja se tekikin eri järjestöjen nimissä useita vaatimuksia omaisuuden, lähinnä tilojen, käytöstä.**

nistämään lahjan saajien itsepäisyyden takia, ja kiistoja käsiteltiin aina korkeinta oikeutta myöden. Koko prosessi oli ohi vasta syksyllä 1958.

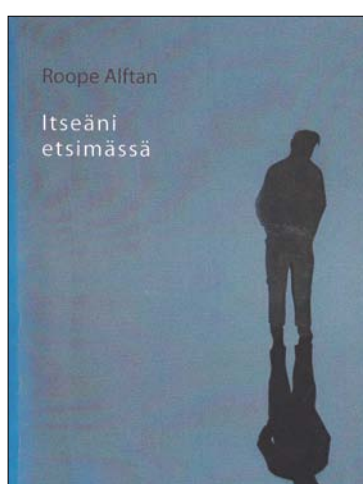
Yksi ongelma oli, että suojeluskunnat oli perustettu pysyväksi laitokseksi. Sen säännöstöön ei sisällynyt määräystä, miten sen omaisuutta käytetään, mikäli sen toiminta lakkaa. Suojeluskunnilla oli mm kiinteistöjä, urheilukenttiä, ampumaratoja, arvopapereita sekä runsaasti toimistovälineitä sekä urheilu- ja liikuntavälineitä. Tämän omaisuuden kirjanpitoarvoksi arvioitiin noin 500 miljoonaa markkaa. Tämäkin arvio on kirjanpitoarvo, joten omaisuus oli huomattavasti tätä suurempi.

Omakustanne elämästä

Roope Alftan valottaa kirjassaan elämänsä ylioppilaskirjoituksista ammattiin valmistumiseen saakka. Kirja sijoittuu 1960-luvun alkuvuosiin. Alftan varttui Tampereella ruotsinkielisessä perheessä. Tampereella ei ole suurta ruotsinkielistä vähemmistöä, vaan hän joutui opettelemaan puhumaan ruotsia ruotsinkielisten kanssa ja suomea suomenkielisten kanssa.

Varusmiespalvelukseen hän astui ylioppilassyksynään Hämeenlinnaan Toiseen Erilliseen Viestikomppaniaan. Rakennukset olivat jo tuolloin vanhoja ja huonokuntoisia. Tupiin oli majoitettu lähes 50 alokasta, joten ahdasta oli. Alftan koulutettiin onnettomuuden vuoksi puhelinlinjalla viestimieheksi. Hämeenlinnasta kirjoittaja siirrettiin Riihimäelle aliupseerikouluun. Tarina on hyvin samanlainen, kuin kaikki vastaavat 1960-luvun alokaskokemukset.

Aliupseerikoulusta hänet komennettiin RUK:n kurssille numero 105. Takaisin perusyksikköön joutuivat mm Buttenhoff Imatralta, koska hänellä oli emigranttitausta. Samoin kävi punakaartilaisen pojalle, mutta Alftan pääsi kurssille. Kurssin jälkeen hän palasi kokelaana Poltinaholle ja palveli loppuosan

Roope Alftan, Itseäni etsimässä

ISBN 978-951-812-198-8,
Kesuura Oy 2014, 202 sivua

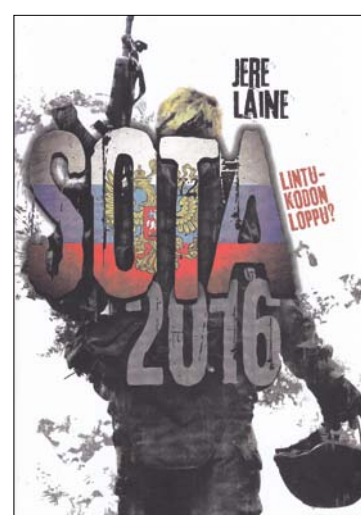
varusmiespalvelustaan siellä.

Varusmiespalveluksen jälkeen hän lähti Lontooseen opiskelemaan laivanhuolintaa. Tässä tehtävässä Alftan aloitti Tampereella. Myöhemmin hän opiskeli kauppatieteitä Åbo Handelshögskolanissa.

Tarina on hieman epäyhtenäinen ja töksähtelevä. Kappaleet ovat usein vain yhden virkkeen pituisia ja se heikentää luettavuutta.

Kuinka sodassa kävisi vuonna 2016

Mikä on pahin pelkosi? Moni vastaa kysymykseen: Sota! Jere Laineen neljännessä kirjassa mennään vuoteen 2016, ja ruusuinen tulevaisuus onkin muuttunut maailmanlaajuisesti kriisiksi. Kun Nato on kaikilla voimillaan kiinni operaatioissa Pohjois-Afrikassa, Lähi-Idässä, Irakissa ja Afganistanissa, joutuu pieni Suomi yllättävästi sivusuunnan sijaiskärsijäksi Venäjän vaatiessa öljykuljetuksiin kohtuuttomia myönnytyksiä. Ihmiskohtalot ajautuvat arvaamattomiin tilanteisiin sodan pyörteissä. Eivätkä poliitikkojen pyrkimykset ja poliittisen pelin risiriitaisuudet tee asioita yksinkertaisiksi sen enempää Suomessa, Venäjällä kuin Yhdysvalloissaakaan. Laine kiihdyttää koko ajan vauhtia yhä ällistyttävämmäksi käyvässä tarinassa. Kirjan taistelukohtaukset kuvaavat ennen kokemattomalla tavalla nykyaikaista taistelukenttää ja tarjoavat ainutlaatuisen mahdollisuuden tarkastella suomalaisen sotilaan toimintamahdollisuuksia tämän päivän etulinjassa. Loppuratkaisujen yllätykset pakottavat pohtimaan syvällisesti omaa asemaamme ja turvallisuuttamme tässä arvaamattomassa maailmassa. Kirjailijan omin sanoin: "Ihmiskunnan historia on yhtä kuin sodan historia. Meidän tärkein tehtävämme suomalaisina on pyrkiä siihen, ettemme olisi enää

Jere Laine, Sota 2016

ISBN 978-952-6643-78-6,
Nordbooks 2014, 441 sivua

uutena lukuna tämän historiankirjoituksen tulevissa painoksissa.

Kirjoittaja on sekoittanut taroituksella alan vanhempaa tietoa uuteen tietoon. Kirja on siis tosiasioiden ja fiktion sekoitus, mikä tulee lukiessa pitää mielessä. Kirjan antaa aiheen miettiä, kuinka Suomen puolustusvoimat selviäisi sotilaallisissa kriiseissä.

Jarmo "Jere" Laine on Puolustusvoimista eläkkeellä oleva kapteeni.

☞ **Kirjan taistelukohtaukset kuvaavat ennen kokemattomalla tavalla nykyaikaista taistelukenttää.**

Hän on pitkällä urallaan toiminut mm. henkilökunnan kurssien johtajana, aliupseerikurssien linjanjohtajana, kansainvälisten yhteistyöprojektien johtajana ja monenlaisissa kouluttaja- ja esikuntatehtävissä. Rauhanturvatehtävissä Laine on toiminut Libanonissa joukkueen johtajana 1989-90, Bosniassa ja Kroatiaassa sotilastarkkailijana 1995 ja tiedustelu-upseerina Bosniassa Naton IFOR-operaatioissa 1996.

Afganistan ja ISAF - Sotilaskriisinhallinnan haasteet ja mahdollisuudet

Tiivistelmä Mikko Harjulehdon pitämästä esitelmästä ja käydystä keskustelusta Helsingin Reserviupseeriopiston järjestämässä tilaisuudessa 24.3.2014 Katajanokan Kasinolla.

Teksti: Raimo Hynynen
majuri reservissä

Kriisinhallinnan lähtökohtia Afganistanissa

Mikko Harjulehto oli ollut Afganistanissa 2011 tehtävänänsä seurata kehitystä pohjoisessa. Harjulehto toi heti alussa esille kuinka sotilaallisella kriisinhallinnalla voidaan estää sotilaallista toimintaa mutta ei voida rakentaa siviilimaailmaa. Sen jälkeen, kun USA:n johdolla oli saatettu Taleban pois vallasta, on tarvittu sekä sotilaallista että siviilitoimintaa. Vaikka tässä keskitytään sotilaalliseen puoleen niin ulkomaisten siviiliorganisaatioitten ongelma on koordinoimisen puute. Kukaan ulkopuolinen ei koordinoi kokonaisuutta ja Afganistanin hallinto on kykenemätön tähän. Jatkoa ajatellen on keskeistä, että Afganistanin on itse ratkaistava ongelmansa. Vastuu jää heille enenevässä määrin vaikka

vielä ensi vuonna ulkolaisia joukkoja olisi maassa. Valtion budjetista tulee 90 % kansainvälisistä rahoista. Tulevaisuudessa ulkoa tuleva rahoitus vähenee.

Afganistan on vuoristoinen maa. Tämä yhdessä useista kansallisuuksista koostuvan väestön kanssa vaikeuttaa koko maan yhteistoimintaa. Väestön määrä on n. 31 miljoonaa, joista tärkeimmät ryhmät ovat pataanit n. 40 – 45 % ja tadžikit n. 27 %. Wikipediassa lisää Afganistanista.

Huumeet ja niihin liittyvä toiminta, kuten salakuljetus on tavallista. Maanviljelijät saavat useimmissa tapauksissa parhaiten rahaa kasvattamalla unikkoo, josta tehdään ooppiumia. Huumeitten salakuljetukseen liittyy se, että niitä kuljetetaan usein poliisiautossa. Useat osapuolet hyötyvät huumeista, koska niitten kysyntä maan ulkopuolella on suurta. Maasta on löydetty viime vuosina mineraaleja, mutta infrastruktuuri puuttuu, jotta niitä voitaisiin hyödyntää. Lainsäädäntö on puutteellinen monelta osin. Kaupungeissa asuu pieni eliitti ja maaseutu on konservatiivinen. Jätehuolto ei toimi ja on varsin likaista. Lapsikuolleisuus on suurta.

USA:n hyökkäys ja ISAF toiminnasta eri alueilla

Vuoden 2001 syyskuun terroristi-iskujen jälkeen USA hyökkäsi Afganistaniin 7.10.2001. Se tuki Pohjoista liittoa, joka Yhdysvaltojen ilmatuella voitti talebanit. USA käytti ilmavoimien lisäksi erikoisjoukkoja maasodassa. ISAF operaatio alkoi tammikuussa 2002. USA:lla on ollut enimmillään 80.000 ja muista noin 50:stä valtiosta 30.000 sotilasta. Vuonna 2015 maahan on tarkoitus jäädä 12.000 sotilasta.

ISAF:lla on 5 hallinnollista aluetta. Suomalaiset ovat pohjoisella alueella ja sitä johtaa Saksa. Suomalaisen pääpaikka on Mazar-i-Sarif. ISAF on voittanut lähes kaikki taistelut, joita yli 10 vuoden aikana on käyty. Afganistanin oma armeija on ylivoimainen talebaneja vastaan. Pohjoisessa väestö vihaa talebaneja. Etelässä on ollut rauhattomampaa ja siellä talebanit ovat toimineet enemmän. Etelän väestö on ollut suosiollisempi talebaneille. Maahan on luotu 300.000 miehen turvallisuusjoukot. Raja Pakistanin kanssa on vuoristoinen ja keinotekoinen. Rajan molemmin puolin asuu samoja pastuja. He liikkuvat rajan yli, mitä pidetään luonnollisena. Niin Afganistan kuin Pakistan ovat monietnisiä valtioita. Pakistanilla

on vaikutusvaltaa Afganistaniin ja Pakistan on tarjonnut turvapaikan talebaneille. Pohjoisessa ihmiset puhuvat persiaa ja heillä on yhteyksiä Iraniin.

Afganistanin tulevaisuudesta

Afganistan on vielä pitkään riippuvainen ulkoisesta avusta. Ulkomaisten joukkojen ja siviiliorganisaatioitten liian nopea vetäytyminen voi johtaa kaaokseen Afganistanissa. Yleinen arvio on, että talebanien vaikutus tulee joka tapauksessa kasvamaan etelässä ja syrjäseuduilla. Unikonviljely kasvanee tulevaisuudessa. Kiinalaiset ovat hankineet louhintaoikeuksia löydettyihin mineraaleihin. He eivät ole ainaakaan toistaiseksi avanneet kaivostuotteita. Heidän vaikutus tulevaisuuteen on pitkälle auki. Pakistan

vaikuttaa idässä ja Iran pohjoisessa. Pahimmassa tapauksessa laajamittaiset etnisten välisten ryhmien taistelut voivat käynnistyä uudelleen.

Presidentivaalit tulevat olemaan mielenkiintoiset. Presidentin lähellä oleville klaaneille tarjoutuu hänen kauttaan rikastumismahdollisuuksia. Jotta nykyisestä tilanteesta päästään toimivaan valtioon, tarvitaan monta vuosikymmentä ulkopuolista apua ja yhteistyötä. Viime kädessä afganistanilaiset itse ratkaisevat millainen heidän tulevaisuutensa on. Alueelle on rakennettu teitä ja rakennuksia. Afganistanin omia organisaatioita on kehitetty. Keskeinen kysymys tulevaisuutta ajatellen on, löytävätkö eri etniset ryhmät riittävän paljon yhteisiä intressejä jotta väkivalta ei pääse enää suuressa määrin valloilleen.

Venäjä ja Ukraina - Integraatioita ja valtataisteluja

Tiivistelmä Aleksanteri instituutin johtajan Markku Kivisen pitämästä esitelmästä ja käydystä keskustelusta Helsingin reserviopiston vuosikokouksessa 12.5.2014 Katajanokan Kasinolla.

Teksti: Raimo Hynynen,
majuri reservissä

Kolme eri todellisuutta - kehystä

Kivinen aloitti esitelmänsä lähtemällä toisen maailmansodan jälkeen syntyneestä kylmän sodan tilanteesta. Se oli yksinkertainen, jolloin oli kaksi selvää vastakkain olevaa osapuolta ja vallitsi kylmä rauha. Euroopassa tuli tänä aikana eniten kuolleita Unkarin kansannousussa ja heitä oli muutama tuhat. Tšekkoslovakian väkivaltaisuuksissa 1968 kuolleita oli n. 25 henkeä. Sen sijaan kylmän sodan jälkeen tapahtuneissa Jugoslavian hajoamissodissa kuolleita tuli n. 200 000. Kylmä sota merkitsi kahtiajakoa kolmannen maailman alueilla. Siellä myös sodittiin ja suurvallat ottivat tällä tavoin yhteen. Kylmän sodan aikainen kehys on edelleen olemassa mutta sen rinnalle on tullut kaksi muuta kehystä, jolloin kehukset ovat:

- Kylmän sodan jälkeinen jatkuvuus
- Suurvaltojen etupiirikamppailu ja
- Integraatiopeli

Nykyisin ei tiedetä missä kehyksessä toimitaan tai kuinka paljon mikin kehys vaikuttaa suurvaltojen toimintaan. Ei tiedetä mitä Venäjän presidentti Putin haluaa, missä kehyksessä hän pelaa ja molemmat osapuolet eivät tiedä tarkoin toistensa tavoitteita.

Kylmän sodan jälkeisessä jatkuvuudessa strategisten ydinaseiden merkitys ei ole hävinnyt. Venäjällä on niitä 2500 ja USA:lla 2100. Kumppikin on suunnannut lähes kaikki niistä toisiinsa. Kiinalla aseita on 60 – 70 ja se on lisäämässä niitä. Se on suunnannut niitä sekä USA:han että Venäjälle. Tämä kova peli pitää USA:n ja Venäjän samassa neuvottelupöydässä myös tulevaisuudessa. Suomen kannalta on hyvä ymmärtää kuinka sukellusveneissä olevat ydinaseet ovat tulleet ja tulevat edelleen entistä tärkeämmiksi. Syynä on, että maalle kiinteisiin sijoitettuihin ydinaseisiin on helppo tuho. Venäjän kannalta pohjoiset alueet ovat tästä syystä tärkeitä. Koska USA on teknologisesti edellä, Venäjä pelkää kykyään iskeä takaisin. Kun USA puhuu torjuntaohjustajärjestelmistä Iranin tai Pakistanin mahdollista uhkaa vastaan, niin venäläiset kokevat ohjustentorjuntajärjestelmien olevan heitä vastaan. Venäjän peloista huolimatta tai niistä välittämättä USA ei ole vähentämässä torjuntaohjuksia.

Venäjällä ja USA:lla on joissakin asioissa myös yhteisiä intressejä. Näistä Kivinen mainitsi Afganistanin operaation huoltoreitit. Venäjän intressinä olisi vähentää Afganistanin huumeitten välitystä Venäjän

kautta. Syynä on, että Venäjällä jää joka vuosi 200 000 henkilöä koukuun koviin huumeisiin.

Venäjän talous takelteli jo ennen Ukrainan kriisiä. Vienti perustuu energiaan. Siitä valtiolle tuleva raha muodostaa n. 50 % budjetista. Venäjällä ei ole kilpailukykyistä teollisuutta. Aseteollisuuden voluumi romahti 90 % Neuvostoliiton jälkeen. Ukrainan kriisin takia suunnitellut ja toteutetut Venäjän vastaiset sanktiot ovat helppoja USA:lle, sillä Venäjän kauppa kohdistuu EU:n alueelle. Suomelle sanktiot ovat vaikeita johtuen kaupankäynnin suuruudesta Venäjän kanssa. On ennustettu, että Venäjältä tulisi Euroopan suurin talous. Sillä ei ole velkaa ja se voi laittaa paljon resursseja talouteen.

Suurvaltojen etupiirikamppailu

Suurvallat ovat käyttäneet voimaa kun ne ovat luoneet etupiirejä. Esimerkiksi Ranskalla on suuri rooli Afrikassa, jossa se on Keski-Afrikassa, Ruandassa ja Malissa. Britannia on niin ikään vanha imperiumi ja Yhdysvaltojen ohella nämä kaksi käyttävät valtaosan Afrikan resursseista. Kiina on haastaja Afrikassa ja sen vaikutusta pyritään patoamaan. Tämä on etusijalla Ranskan EU-politiikassa, jossa entisen Neuvostoliiton alue on perifeerinen. Kiina on yleisesti ottaen proaktiivisempi ja globaalimpi toimija kuin Venäjä. Georgian sodan loppuvaiheissa Ranska oli aktiivisesti mukana neuvotteluissa. Georgian tilanteessa USA ei käytännössä tehnyt mitään

vaikkakin USA:n silloinen varapresidentti Dick Cheney antoi ymmärtää, että USA tulisi apuun, jos menee oikein pahaksi. Ukrainan osalta on selvää, että USA ei tule käyttämään sotilaallista voimaa.

Mihael Gorbatšovin ja George Bushin välisissä keskusteluissa oli puhuttu, että jos NL vetäytyy Saksasta niin USA ei käytä tilannetta hyväksi. Venäläiset sanovat, että heitä petettiin kun Nato alkoi laajeta kohti Venäjän rajoja. Toisaalta presidentti Clinton ei ollut innokas laajentamaan Natoa mutta Itä-Euroopan maat halusivat Natoon.

Integraatiopeli

Ukraina yritti päästä EU:n jäseneksi 1990-luvulla. EU ei vastannut Ukrainan neuvottelupyyntöihin millään tavoin. Ukrainan talous oli jo silloin todella huonolla tolalla ja se olisi tullut EU:lle rasitteeksi. Palkat ovat edelleenkin vain puolet Venäjän palkoista ja eläkkeet 1/3 osa Venäjän eläkkeistä.

Kivinen mainitsi, että Venäjällä mm. koulutetaan vuosittain 5000 kiinalaista upseeria. Integroinnin ja yhteistyön kautta EU on ollut maailman suurin rauhanprojekti. Kukaan ei pelkää Saksaa nykyisin. Sen sijaan Venäjää ei ole voitu integroida EU Euroopan kanssa. Mikäli Venäjä ja Kiina voivat muodostaa kilpailevan rakenteen EU:lle, se on ikävää Euroopan kannalta.

Nykyinen Venäjä on erilainen kuin Neuvostoliitto. Venäläisen ideologian luonti on käynnissä. Venäjän TV:stä saa kuvan, että uuden Venäjän aamu on koittamassa. Uu-

tiset ovat olleet täynnä Ukrainaa ja siitä on puhuttu kovilla kierroksilla.

Ukrainan tulevaisuudesta

Ukraina on jäänyt valtapiiripelin jalkoihin. Ukrainan ja EU:n välinen sopimus, jossa Ukrainaa alettaisiin integroida EU:hun, saattaa johtaa Ukrainan hajoamiseen. Toisaalta Itä-Ukraina olisi Venäjälle kova taloudellinen rasite. Venäjän talous ei tätä mahdollisesti kestäisi. Sanktioilla on merkitystä vaikkakaan suuret eurooppalaiset yhtiöt eivät pidä niistä. EU:n Itä-Euroopan maat ovat ajaneet linjaa, jossa EU:n tulisi näyttää voimaa Venäjän suuntaan.

Federaatio voisi olla kompromissiratkaisu Ukrainassa. Tällä hetkellä länsi kuitenkin pitää federaatiota Venäjän etupoliittisena eikä sitä hyväksy. Ukrainassa suurin vaara on, että ei tehdä mitään selkeää muutosta entiseen. Aiemmat hallitukset eivät ole saaneet taloutta kasvu-uralle. Ukrainassa on talouden ongelmien lisäksi suuri korruptio ja sosiaaliset ongelmat. Korruptio-omittareilla Ukraina on Kazakstanin alapuolella ja miesten elinikä on erittäin alhainen eli niukin naukin päälle 60.

Sotilaallisesti Ukrainalla ei ole mitään mahdollisuutta Venäjää vastaan eikä USA tulisi Ukrainan avuksi, jos Venäjä käyttäisi asevoimaa Ukrainassa. YK on heikko tilanteissa, joissa suurvallat ovat eri puolilla. Ukrainassa on jo ilman soitaakin sellainen tilanne, että se saa ihmisiä liikkeelle.

Kolumni

Lauri Väyttäen

Kirjoittaja on yleisesikuntaupseeri, joka palveli siviilitarkkailijana ICFYssä 1994-1995 ja rauhanturvaajana Naton IFOR-operaatioissa vuonna 1996.

Sanktioita ja pakotteita

Kuluvan kesän yksi tärkeä teema ja aihe on ollut pakotteet Venäjää vastaan ja Venäjän vastapakotteet. Pakotteiden määrääjät luottavat, että valittu toimintalinja tuottaa tulosta. Toiset taas epäilevät koko homman järjestyttävyyttä. Parempi kuitenkin, että yritetään ratkaista ongelmia muilla keinoin kuin asevoimalla.

Kaksikymmentä vuotta sitten Ex-Jugoslaviassa koitettiin saada Tynkä-Jugoslavia ja sen johtaja Slobodan Milosevic noudattamaan kansainvälisesti tunnustettuja pelisääntöjä. Tynkä-Jugoslavian serbit tukivat Bosnia-Hertsegovinan serbejä sotilaallisella ja humanitaarisella avulla. Tämä yritettiin saada loppumaan määrämällä sanktioita ja kauppasaartoja Belgradin hallinnolle.

Ex-Jugoslavian asioita käsittelevä suurvaltojen edustajista muodostunut ryhmä, joka tunnetaan nimellä ICFY eli International Conference on Former Yugoslavia. Syksyllä 1994 muodostettiin erityinen tarkkailijaorganisaatio valvomaan Milosevicille määrättyjen sanktioiden toteutumista ja nimenomaan sitä, että Bosnia-Hertsegovinan serbeille ei enää toimiteta tukea. Erityisesti haluttiin estää sotatarvikkeiden ja polttoaineiden vienti rajan yli.

Sanakirjat antavat sanktiolle mielenkiintoisia tulkintoja. Englannin sanasto on substantiivina "sanktio" ja verbinä joko "sanktioida, antaa lupa" tai "asettaa pakotteita". Edellä olevan perusteella lienee parempi käyttää pelkästään pakote-sanaa.

ICFY-operaatioissa toimi yli 200 kansainvälistä siviilitarkkailijaa.

Osa tarkkailijoista oli ryhmitetty Serbian puoleiselle rajalla valvomaan serbitullin suorittamia tarkastuksia. Tämä järjestelmä toimi hyvin virallisilla rajanylityspaikoilla. Ongelmia oli niillä alueilla, missä rajanylityksiä tehtiin perinteisillä paikoilla. Näitä valvomattomia paikkoja oli pitkin rajaa varmastikin sadottain. Eihän Titon Jugoslavian osatasavaltujen rajoja valvottu. Käytännössä rajat oli merkitty karttoihin, mutta monet asuivat ja työskentelivät rajan molemmiin puoliin.

Serbian puolelta Bosnia-Hertsegovinaan lähetettävät kuormastot tarkastettiin serbien tullin tarkastuksilla. ICFY-tarkkailijat olivat tätäkin toimintaa valvomassa. Useita kuorma-autosaattueita otettiin kiinni ja niitä ei päästetty lähtemään.

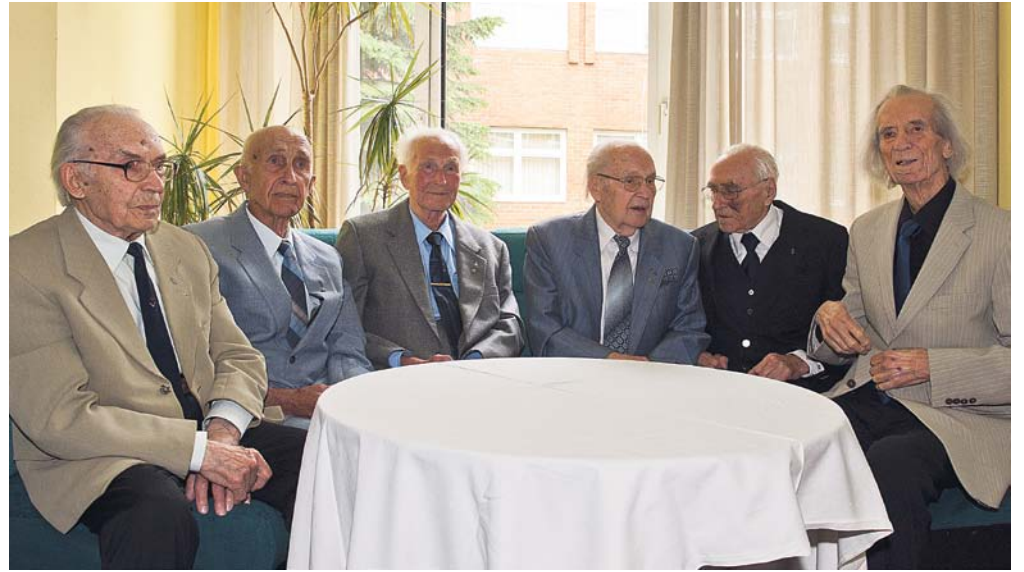
Montenegron puolelta Bosnia-Hertsegovinaan oli käytössä vain yksi virallinen rajanylityspaikka. Se toimi syksyllä 1994 tehokkaasti. Ongelmana oli se, että rajan yli johti monta muuta pikkutietä. Miten valvottaisiin niitä?

ICFY-partiot liikkuvat maastoautoineen näillä alueilla ja onnistuvatkin ainakin jonkun kerran estämään kiellettyjen tavaroiden viennin rajan yli. Olin itsekin partiassa, kun totesimme 16 ison rekan yrittävän rajan ylitystä pikkutiellä. Tie oli liian ahdas ja rekat eivät päässeet eteenpäin. Serbipoliisit hälytettiin paikalle ja polttoaine- ja ammusrekat sekä kranaattiaihioita kuljettavat ajoneuvot saatettiin takaisin lähtöpaikalleen.

Pakotepolitiikka toimi, mutta vuotojakin oli. Kauppasaarron piti pysäyttää Serbian liikenne. Tämä tavoite ei onnistunut. Jostain tuotiin maahan niin paljon polttoaineita, että sitä riitti yksityisautoillekin. Hinnat tietenkin olivat nousseet korkeiksi.

Slobodan Milosevicin hallintoa ei kaadettu pakotteilla. Tarvittiin voimapolitiikkaa. Vuoden 1995 lopussa käynnistyi Bosnia-Hertsegovinassa Naton ensimmäinen rauhanturvaoperaatio IFOR (Implimentation Force). Yhdessä pakotteet ja sotavoima saivat tilanteen rauhoittumaan.

Kaksikymmentä vuotta sitten Ex-Jugoslaviassa koitettiin saada Tynkä-Jugoslavia ja sen johtaja Slobodan Milosevic noudattamaan kansainvälisesti tunnustettuja pelisääntöjä. Tynkä-Jugoslavian serbit tukivat Bosnia-Hertsegovinan serbejä sotilaallisella ja humanitaarisella avulla.

Kuvassa vasemmalta Vello Laos, Leo Porman, Eduard Miller, Norden Öunapuu, Otto Peters ja Otnniell Jürissaar. Kuvasta puuttuvat tuolloin elossa olevista Koit Loss ja 17.6.2014 menehtynyt, monivuotinen puheenjohtaja Villem Ahas.

JR 200:n upseerien 70 v tapaaminen

Teksti: Villem Ahas.

UK/E -kurssin vänrikki kokoontuivat perinteiseen kesäpäivän viettoon kuuden miehen voimin. Kurssin päätyminen kesällä 1944 ja välitön Kannaksen rintamalla ratkaisutaisteluihin osal-

listuminen oli vielä hyvässä muistissa. Samoin 19.8.1944 Hangon kautta Viroon palaaminen ja sodan jatkuminen oman isänmaan palveluksessa ovat näille Suomessa vapaaehtoisina taistelleille veteraaneille kuin eilinen päivä, jota muistoa miehitysvuodet eivät onnistuneet pyyhkimään.

Aktiivisuutta

Teksti: Risto Piekkä, majuri, Töölön res.upseerit

Kolme viikkoa sitten myrsky myllersi eteläistä Suomea. Onneksi tuhot eivät nousseet hälyttäväksi. Parivuotta sitten ne nousivat. Sähkökatkesivat ja vesi. Myös puheliniinat- ja myös paljon mainostetut nettiyhteydet. Monet reserviläiset tekivät tuolloin kriisiajan tehtäviään.

Entä jos tapahtuu vielä pahempi luonnonkatastrofi? Sähköt, vesi, kulkuyhteydet, tiedonvälitys? Mitä sitten?

Vastauksen pitäisi olla sama, kuin aikanaan mieleeni jäänyt mainoksen iskulause: auttaa, neuvoo ja palvelee! Näin pitäisi nyt ajatella.

Suomen valtion turvallisuuspoliittisissa selonteoissa uhkakuva on onneksi kansalaisille edelleenkin positiivinen. Kaikesta huolimatta.

Valtiovaltamme on jo vuosia korostanut sitoutumista ja toimintaa vapaaehtoisessa varautumisessa. Edelleenkin niin sanotut siviilikriisit ovat uhkakuvista keskeisimmät. Jokapäiväinen

elämänmeno on edelleenkin suurin varautumisen aihe.

Suomen puolustusvoimia modernisoidaan. Aivan oikein, kun halutaan kyvyn puolustaa Suomea kasvavan. Mutta!

Samanaikaisesti lisääntyy niin sanotun siviilipuolustuksen merkitys. Tämä näkyy selkeästi tänään mm. Ukrainassa, Syyriassa ja Somalissa.

Meiltä aktiivisilta maanpuolustuksen kannattajilta on keväällä kysytty halukkuudesta kertausharjoituksiin tai oletko valmis esim. varautumiseen liittyviin tehtäviin. Myönteisen vastauksen antaneille etsitään tehtäviä. Työ on parhaillaan menossa.

Olkaa siis aktiivisia, jos ette jo sitä olleet. Vielä ehtii mukaan ainakin varautumiseen.

Muistakaa presidentti Risto Rytin kuolematomat sanat: monessa tehtävässä voi Isänmaata palvella.

Näin on varautumisessa!

Onnittelemme

Syyskuu

9.9.	Markkinointipäällikkö, kapteeni Jukka Honka	60 v
12.9.	Vanhempi merivartija, ylikersantti Karl Karjalainen	50 v
14.9.	Filosofian maisteri, aliluutnantti Heikki Mäkinen (matkoilla)	70 v
18.9.	Agronomi, vänrikki Markus Tiitola (perhepiirissä)	80 v
21.9.	Eläkeläinen, kersantti Allan Lahti (perhepiirissä)	75 v
22.9.	Lentokapteeni, luutnantti Harri Majamäki	50 v
23.9.	Kauppateieteen maisteri, luutnantti Tim Hermansson (matkoilla)	50 v
24.9.	Toimitusjohtaja, majuri Bernt Ehrnrooth (matkoilla)	60 v
26.9.	Työsuojeluvaltuutettu, sotamies Tenho Kellokangas	60 v
29.9.	Yrittäjä, kapteeni Matti Kinnunen (poissa Helsingistä)	50 v

Lokakuu

10.10.	Ekonomi, majuri Jorma Pellosniemi (matkoilla)	70 v
--------	---	------

Piirit saivat kaksi joukkuetta Jukolaan

Teksti: Heikki Valkonen ja Pekka Vasara

2014 Jukola kisattiin Kuopion kupeessa, Vehmersalmen Rytökylässä. Maastoa luonnehdittiin erittäin haastavaksi ja raskaaksi. Nousuja oli paljon, väliin piti ottaa kädet avuksi, että pääsi jyrkän ylös ja toisella puolella mäkeä - tai savolaisittain vuorta - hypittiin kallioportaalta toiselle alas päin.

Sää suosi kisoja, sillä lauantaina satoi vettä, mutta illalla aurinko jo paistoi kuivaten maastoa ja kisakylän peltoja. Yö oli kylmä ja valomadot luikertelivat vauhdilla pitkin metsiä. Kisakylä eli tauotta, mutta aamuauringon myötä kansaa vaelsi kisan huipennukseen, eli kärkeen joukkueiden maaliintuloa jännittämään.

Meidän molemmista joukkueista pääsivät viidennen osuuden suunnistajat liikkeelle ennen ankuriuuden yhteislähtöä kello 09:00. Joukkueet olivat hyvinkin tasaväkisiä, mikä takasi maukkaat jälkipelit. Sijoitukset olivat 1170 ja 1240. Kokonaisajat molemmilla tuplat voittajaan.

Illalla Hornet kävi pyörähtelemässä taitolentonäytöksensä aivan kisakylän katsojien yläpuolella. Mahtavat äänitehosteet! Jukolan viestin lähtölaukauksesta pari sekuntia ja Hornet ilmestyi varoittamatta yli ja kaartoi pystynousuun häviten samalla näkyvistä ja kuuluvista.

Fiilikset olivat korkealla ja ensi vuosi tuli väijäämättä esiin Toivotavasti saadaan vielä useampi joukkue masinoitua liikkeelle kokemaan tapahtumaa. Venlojenkin joukkue oli jo haaveissa. Kiinnostuneeksi kannattaa ilmoittautua jo nyt, jotta syksyn aluerasteilla tulee harjoiteltua ja kokeiltua myös pimeäsuunnistusta, josko uskaltautuisi kakko-setapille.

Pekka Vasara kertoo tehtävistään Jukolassa:

"Toimin toista kertaa järjestelyvastuussa ja tällä kertaa joukkueita oli kaksi ja siten kaksin verroin enemmän järjesteltävää. Kaikki osallistujat olivat kuitenkin sen verran kokeneita liikuntatapahtumissa kävijöitä, ettei aivan perusasioista tarvinnut huolehtia. Suurin työ oli

majoitustelttojen hoitamisessa, jotka saatiin lainaksi HRUP:lta.

Lisäksi järjestelyt itse kisapaikalla olivat - jälleen kerran - sen verran mallikkaasti hoidetut, ettei kenenkään tarvinnut pelätä jäävänsä nälkäiseksi tai janoiseksi. Telttapaidat olivat mukavalla etäisyydellä kisakeskuksesta ja muutenkin koko alue oli sillä tavoin "napakasti" pakattu, että ylimääräisiä kävelyjä ei täytynt suorittaa.

Maastosta oli syntynyt jopa liiankin rankka kuva: ei se metsä sitten aivan läpitunkematonta ollut. Kisapaikan yllä tapahtunut Hornet - yllento oli varmasti ainutlaatuista ja mieleenpainuvaa. Itse suunnistuksen mukavasti ja sääkin oli erinomainen. Kumpikin joukkue selvisi maaliin ja molempien sijoitukset paranivat lähtöjärjestyksen numeroinnista.

Ensi vuosi saattaa jäädä välivuodeksi, mutta kisat 2016 Lappeenrannassa ja 2017 Joensuussa kiinnostavat varmasti.

Osallistumista pohtivalle kannattaa muistaa kaksi asiaa: ne lyhyimmät osuudet eivät ole kuin 7-8 kilometriä ja varsin valoisalla tapahtuvia. Kisakokemuksia voi katsoa You Tubesta, jossa näkee millaista meno on kiivaimmillaan. Mikään äärimmäisen kilpailuhenkinen kisa ei siis ole kyseessä, kun puhutaan sijoituksista tuhannen toisella puolen!"

Marjukka Ylitölonen

1. Mikä sai sinut osallistumaan Jukolaan?

Olen monena vuonna katsonut viestiä telkkarista ja miettinyt, millaista olisi itse osallistua. Edellisenä vuonna osallistuin Venlojen viestiin ja silloin innostuin vielä enemmän! Päätin, että "oikean" Jukolan viestin tunnelma yöosuuksineen on päästävä kokemaan.

2. Mitä odotit Jukolalta?

Ainutlaatuista kokemusta, itsensä ylittämistä. Hikisiä, piinaavia ja paniikinomaisiakin hetkiä "hukassa" metsän siimeksessä. Ulkoilua hyvässä porukassa. Joukkuehenkeä ja jälkipyykkiä karttojen kera.

3. Oliko jotain yllätyksiä?

Yllätyin siitä, miten hyvin jaksoin juosta naisena miesten kisassa, vaikkakaan ole mikään himourheilija. Positiivinen yllätys oli myös rento meininki, sillä tiesin kyseessä olevan kovakuntoista ja kilpailuhenkistä porukkaa.

4. Aiotko osallistua ensi vuonna?

Ehdottomasti! Aion myös treenata enemmän.

5. Mitä terveisiä sinulle on sellaiselle, joka miettii osallistumista?

Kannattaa lähteä rohkeasti kokeilemaan. Osuuksia on monentasoisia eikä metsään varmasti pääse eksymään. Tarvittaessa voi kaverilta kysyä apua ja kävelemälläkin pääsee eteenpäin.

6. Jotain muuta?

Paita on hieno!

Heikki Valkonen (mukana kolmas kerta)

1. Mikä sai sinut osallistumaan Jukolaan?

Olen ollut kaksi kertaa ja tämän piti olla viimeinen kerta. Koko toukokuun kun vielä sairastelin, pelkäsin hyttyväni totaalisesti ankkurimatalla. Asiaa ei helpottanut rataprofiilin kuvaus varsin raskaaksi. Lähdin siis vähän velvollisuuden tunteesta, kun oli tullut ilmoitettua. Jukola toimii hyvänä motivaattorina ulkoilulle ja kuntoilulle - on jokin tavoite ja päämäärä.

2. Mitä odotit Jukolalta?

Päivitin odotukseni Jukolalta ennen lähtöä ja odotin lähinnä rentouttavaa viikonloppua ja näkeväni massiivisen kisakylän hyörintää. Lisäksi kiinnosti nähdä, miten iso tapahtuma polkaistaan tyhjälle pellolle. Jo matkat olivatkin mukavia - osa tapahtumaa - kun autoissa oli useampi jutustelemassa. Kisakylässä etäisyydet olivat minimi, telttapaidat hyvin lähellä ja suihkut ihan vieressä. Kesäinen sää helli oleilua ja edellisen yön sateet kuivahtivat lämpimässä auringonpaisteessa.

3. Oliko jotain yllätyksiä?

Erittäin positiivinen yllätys - ja merkittävin fiiliksen kannalta - oli ettei ankkuriosuudellakaan tarvinnut juuri juosta jonoissa, vaan hajonnat olivat riittävät ja porukka hajosi metsiin. Paras fiilis oli kyllä maaliin tultua, kun olin selvinnyt maaliin asti kunnialla. Aurinko paistoi, muut olivat pakanneet jo teltat ja lämpimässä suihkussa käynti oli nautinnollinen. Sitten vain palautumaan ja jälkipuuteihin automatkalle.

4. Aiotko osallistua ensi vuonna?

Kyllä se vahvasti on mielessä, varsinkin kun kisat ovat lähellä Turussa.

5. Mitä terveisiä sinulle on sellaiselle, joka miettii osallistumista?

Kannattaa ehdottomasti lähteä. Kavereitaan kannattaa houkuttaa myös ajoissa. Syksyn aikana on hyvä preparta suunnistustaidoissa kuntoasteilla ja keväällä juoksukunnossa. Jos osaa suunnistaa jonkin verran

ja jaksaa juosta metsässä 10 km, ei muita vaatimuksia ole. Yleensä porukkaa on paljon liikkeellä joka rastilla ja pitää vain osata seurata kartalta suunnilleen, missä menee. Ei siis tarvitse olla suunnistuksen harrastaja, että pääsee HRUP:n joukkueessa kokemaan kansainvälisen kisan tunnelmaa ja kisamaan maailmanhuippujen "kanssa" samassa kisassa. Jukolahan on maailman suurin!

6. Jotain muuta?

Joukkuepaita on kiva, kunhan on kunnossa, kehtaa sen kanssa lähteä lenkille...

Ensi vuodelle Louna-Jukolaan kannattaa ehdottomasti pyrkiä saamaan kaksi joukkuetta ja yhtenä mahdollisuutena olisi Venla-joukkueen koolle saaminen: aikaisemmista kisoista mukana olleet Kati ja Marjukka voivat toimia joukkueen runkona!

Syksyllä ehtii vielä harjoitella ja talvella on monella paikkakunnalla korttelirasteja kaupunkimaastossa!

MAANPUOLUSTUSTAHTO SUOMESSA -SYYSSEMINAARI

Torstai 23.10.2014 klo 14.00 - 20.00 Katajanokan Kasino, Kenraalisali, Laivastokatu 1, Helsinki

Luennoitsijat

ST, maj res Olli Harinen, emeritustutkija, Maanpuolustuskorkeakoulu
YTM, tutkija Anitta Hannola, Puolustusvoimien tutkimuslaitos
YTT, everstiluutnantti evp, dosentti Arto Nokkala, MPKK
Eversti, koulutuspäällikkö Hannu Hyppönen, Puolustusvoimat
Ulkoministeri Erkki Tuomioja, Valtioneuvosto
Ltn res Seppo Kulmala, Senioriupseerien kerhon puheenjohtaja

14.00 Syyssseminaarin avaus
Seppo Kulmala

14.10 Tutkittua tietoa maanpuolustustahdosta
Miltä näyttävät tulokset?
Mikä on tilanne eri kohderyhmissä tuoreimpien mittausten valossa ja miten se on kehittynyt?
Olli Harinen ja Anitta Hannola

15.30 Päiväkahvi, vapaata seurustelua

16.00 Kyky ja tahto - Suomen puolustus murroksessa,
Arto Nokkala

16.45 Yleinen asevelvollisuus ja maanpuolustustahto,
Hannu Hyppönen

17.15 Liittoutuminen, osallistuminen kansainväliseen yhteistyöhön sekä maanpuolustustahto ja -kyky.
Mikä vaikuttaa ja mihin?
Erkki Tuomioja

18.00 Paneeli ja yleiskysymykset,
Seppo Kulmala

18.30 Syyssseminaarin päätöspanat,
Seppo Kulmala

18.35-20.00 Kerhoiltapala ja vapaata keskustelua päivän annista

Ilmoittautumiset 13.10.2014 mennessä:
Seppo Kulmala, puhelin 040 586 9252,
sähköposti skulmala48@gmail.com

Itsepalvelu - Palvelupesula

Pesutupa
Viherpeippo Oy

Meillä peset edullisesti
matot, täkit, peitot ja
petauspatjat, kaikki
kodin suuret tekstiilit.
Rumpukoneissa tai
laakapesuna!

Ajanvaraukset:
p. 09-849 3100

Kavallinpelto 13, 02710 Espoo
info@viherpeippo.fi
www.viherpeippo.fi
Avoimena ark 9-20 la 9-15

Pesutupa
Viherpeippo Oy

70 VUOTTA SITTEEN:

Syyskuu

2.9.44

Ulkoministeri Carl Enckell ilmoittaa Saksan suurlähettiläs Blücherille suhteiden katkaisemisesta. Samana iltana Mannerheim luovuttaa kenraali Erfuthille Hitlerille osoitetun, kauniisti muotoillun kirjeen, jossa hän perustelee Suomen ratkaisua.

Eduskunta hyväksyy Neuvostoliiton ennakkoehdot rauhalle. Pääministeri pitää radiopuheen, jossa asiasta kerrotaan kansalle.

3.9.44

Päämaja alkaa valmistautua mahdollisiin yhteenottoihin Pohjois-Suomessa olevien saksalaisjoukkojen kanssa ja käskää 6. Divisioonan ja 15. Prikaatin siirtymään Oulun eteläpuolelle. Rauhanehdoissa määritelty saksalaisjoukkojen poistumisaika 15.9. on täysin mahdoton, joten ongelmia on tulossa. Suomalaisen on kuitenkin kyettävä selviytymään tilanteesta omin voimin, koska vaihtoehtona on puna-armeija tulo saksalaisia karkottamaan. Se voisi merkitä Suomen miehittämistä.

4.9.44

Sopimuksen mukaan aselepo astuu voimaan Suomen ja Neuvostoliiton välillä. Suomalaiset noudattavat sopimusta, mutta puna-armeija jatkaa tulitusta.

Lapin väestöä aletaan evakoida Ruotsiin

5.9.44

Neuvostojoukot lopettavat tulituksensa Suomen rintamalla.

7.9.44

Pääministeri Hackzellin johtama valtuuskunta matkustaa Moskovaan neuvottelemaan välirauhasta.

8.9.44

Saksalaisjoukot alkavat irrottautua Kiesingin suunnasta.

11.9.44

Suomalaiset ja saksalaiset neuvottelevat ns. syysmanööveristä. Tavoitteena on varmistaa saksalaisten vetäytyminen Suomen alueelta ilman aseellisia yhteenottoja.

11.9.44

Hitler vahvistaa operaatiosuunnitelman "Tanne Ost" eli Suursaaren valtaamisen.

14.9.44

Viimeiset saksalaiset poistuvat Etelä-Suomesta.

15.9.44

Saksalaisten yritys vallata Suursaari epäonnistuu suomalaisjoukkojen ryhtyessä saksalaisille yllätyksenä tiukkaan vastarintaan. Suursaari olisi ollut Saksalle tärkeä Suomenlahden puolustuksen tukipiste. Itämeri oli tärkeätä säilyttää viimeiseen asti saksalaisena sisämerenä.

Ensimmäiset yhteenotot saksalaisten kanssa jatkuvat. Porin lentokenttä tuhoutuu saksalaisten asettamista aikamiinoista. Oulussa suomalaiset surmaavat antautumasta kieltäytyvän kolmimiehen saksalaispartion kasarmialueella. Se oli etsinyt kaupunkiin mahdollisesti jääneitä saksalaisia.

18.9.44

Päämaja siirtää lisää joukkoja pohjoiseen. Panssaridivisioona siirtyy Ouluun, 3. Divisioona ja Rajajääkäriprikaati Kajaaniin.

Saksalaiset rynnäkötykit menossa aseisiin.

Suomen vaikea tie rauhaan

OSA 6

Mitä jatkosodan alkumenestyksen jälkeen?

Suomi lähti jatkosotaan Saksan rinnalla ensijaisesti saadakseen takaisin talvisodan pakkorauhassa menettämänsä alueet. Saksan sotamenestys johdatteli luonnollisesti ajattelemaan myös mahdollisia "korvoja" menetyksille. Suur-Suomestakin eläteltiin toiveita, ja uusia, "luonnollisia" ja helposti puolustettavia rajoja kaavailtiin. Näihin rajoihin tähtääminen johtikin sitten armeijamme hyökkäyksen ulottamiseen aina Syvärille ja ylikin sekä Karhumäkeen ja Maaselän kannakselle saakka.

Suomen tietä irti jatkosodasta alettiin hakea jo varsin varhain. Saksalaisten sotatoimet alkoivat hyuityä alkumenestysten jälkeen loppusyksyllä 1942. Puna-armeijan vastahyökkäykset itärintamalla alkoivat, saksalaiset kärsivät tappion Pohjois-Afrikassa El Alameinissa, liittoutuneet nousivat maihin Marokossa ja Saksan 6. Armeija juuttui saarroksiin Stalingradissa. Suomen sodanjohto ja valtiojohton ydin, ns. sotakabinetti havahtuivat. Jo vuotta aikaisemmin, kun Suomi ei ollut pysäyttänyt hyökkäystään vanhoille rajoilleen, Englanti, muodollisesti koko Brittiläinen kansainyhteisö, oli 6.12.1941 julistanut sodan Suomelle. Käytännön sotatoimiamme kannalta tällä ei ollut merkitystä, mutta psykologista vaikutusta ei voi kieltää.

1943

Vuodenvaihteen 1942-43 tienoilla oli enää vaikea sulkea silmiään siltä, että sodassa oltiin häviöön tuomitulla puolella. Saksa ei tulisi voittamaan tässä sodassa! Tämä käsitys vahvistui, kun puna-armeija tammikuussa 1943 mursi Leningradin saarron, valtasi Pähkinälinnan ja avasi kaupungista maayhteyden muuhun valtakuntaan Nevan Laatokan puoleisessa päässä. Kun Pauluksen 6. Armeija vielä antautui Stalingradissa, peli alkoi olla selvä. Lopullinen käänne sodassa oli tosiasia. Suomen oli jotenkin päästävä irti sodasta.

Vaikeutena oli irtautuminen aseveljeydestä saksalaisten kanssa. Saksa oli yhä voimissaan, ja sillä oli Suomen rintamalla yli 200.000 sotilasta, jotka vastasivat lähes puolesta maarintamaam-

me pohjoisessa. Kun Saksa halusi välttämättä pitää Suomen mukana rintamassaan, pääsyynä oli pyrkimys säilyttää Itämeri "saksalaisena sisämerenä". Ruotsin rautamalmin jatkuva saanti oli ehdottomasti turvattava. Suomesta saatava Petsamon nikkeli oli myös edelleen tärkeä Saksan sotateollisuudelle. Saksa elätteli myös pitkään toiveita Muurmanskin radan katkaisemisesta Suomen avulla. Saksan Suomi-intressejä tulivat myös myöhemmin vahvistamaan sen vaikeudet muiden liittolaisten, ensin Italian ja sitten 1944 Romanian ja Unkarin kanssa. Paras kumppani sodassa Neuvostoliittoa vastaan oli saatava pysymään ruodussa.

Helmikuussa 1943 käynnistyivät selkeät poliittiset toimet Suomen irrottamiseksi sodasta. Päämajan tiedustelupäällikkö eversti Aladar Paasonen piti presidentille ja hallituksen edustajille realistisen tilannekatsauksen sotatilanteesta. Se synnytti kuulijoissa "alakuloa". Risto Ryti valittiin uudelleen presidentiksi 15.2.1943, ja Suomelle nimitettiin uusi "rauhanhallitus" Edvin Linkomiehen johdolla. Maaliskuun lopulla 1943 Yhdysvallat tarjosi Suomelle palveluksiaan rauhan aikaansaamiseksi. Kun Suomi tiedusteli rauhanneuvottelujen pohjaa, NL ilmoitti ankarat rauhanehdot vain Yhdysvalloille tiedoksi. Kun ehdoista ei Suomessa oikein saatu selvää ja kun Saksan ulkoministeri Ribbentrop asiaa häneltä tiedusteltaessa vastasi jyrkän kielteisesti Suomen mahdollisuuksiin irrottautua sodasta, hallitus torjui 10.4.43 Yhdysvaltojen palvelukset. Kesällä 1943 kotiutettiin Saksan itärintamalla taistellut suomalainen SS -vapaaehtoispataljoona. Sitä voidaan pitää jonkinlaisena poliittisena eleenä etäisyyden ottamiseksi Saksan suuntaan.

1944

Alkuvuodesta 1944 tilanne alkoi kärjistyä. Suomeen kehittyneet sisäinen rauhanoppositio oli jo loppuvuodesta 1943 tiivistänyt rivejään ja alkanut painostaa hallitusta rauhaan käyttäen Ruotsia ja Ruotsin sodanvastaista mielipidettä hyväkseen. Erityisen selkeä oli sosialidemokraattisen hallituspuolueemme aktivoituminen pikaisen rauhan puolesta jo marraskuussa 1943. Neuvostoliiton Tukholman suurlähettiläältä madame Kollontayltä saatiin loppuvuodesta 1943 viestejä, että NL

olisi valmis vastaanottamaan Suomen neuvottelijan Moskovassa, mikäli rauhasta haluttaisiin neuvotella. Ruotsalaiselle taholle Kollontay ilmoitti, että keskeisenä lähtökohtana neuvotteluille olisivat vuoden 1940 rajat. Huhut näistä yhteyksistä tulivat pian Saksankin tietoon, ja se reagoi joulukuun 1943 alussa vaatimalla Suomelta sitoumusta, ettei se solmisi erillisrauhaa.

Tammikuussa 1944 Saksan vastoinkäymiset jatkuivat. Puna-armeija mursi Leningradin saarron lopullisesti ja heitti saksalaiset joukot Narvajoen tasalle, minne rintama onneksemme kuitenkin jäykistyi yhdeksäksi kuukaudeksi. Yhdysvaltojen painostus Suomen irrottamiseksi sodasta tiivistyi. Tässä tilanteessa hallitus lähetti valtioneuvos Paasikiven Tukholmaan ottamaan selvää Neuvostoliiton aikomuksista. Näin käynnistyneet yhteydenotot, joissa ruotsalaiset toimivat aktiivisina välittäjinä, eivät kuitenkaan vielä silloin johtaneet tuloksiin. Kun joukkomme olivat kaukana Itä-Karjalassa, Suomessa pidettiin Moskovon rauhan 1940 rajoja vielä siinä tilanteessa kohtuuttomana ennakkoehtona. NL koetti vauhdittaa neuvotteluja kotirintamamme kohdistuvilla terroripommituksilla. Erityisesti Helsinkiä pommitettiin massiivisesti 6., 16. ja 26.2.1944.

Maaliskuussa 1944 Suomi pyrki vielä täsmen-tämään rauhanehtoja ja saikin kutsun lähettää neuvottelijansa Moskovaan. Matkaan lähtivät valtioneuvos Paasikivi ja ulkoministeri Enckell. Neuvottelut kuitenkin katkesivat hallituksen ja eduskunnan otettua kielteisen kannan ylivoimaisen raskaina pitämiinsä ehtoihin. Vaikka Moskovon rauhan rajat vielä olisi ehkä hyväksyttykin, erityisesti 600 miljoonan US -dollarin sotakorvauksia ja saksalaisjoukkojen nopeata internoimista pidettiin täysin mahdottomina. 18.4.1944 annettiin Neuvostoliitolle kieltävä vastaus.

Ratkaisun kesä 1944

Kun diplomaatit näin olivat epäonnistuneet, oli sotilaiden vuoro toimia. Vuoden 1944 neljäntenä strategisena iskunaan itärintamalla Neuvostoliitto käynnisti 9.-10.6.1944 massiivisen suurhyökkäyksensä Karjalan kannaksella. Ainakin iskun voima ja jossain määrin myös ajankohta tulivat sodanjohdollemme yllätyksenä. Niinpä hyökkäystä ei kovista yrityksistä huolimatta saatu pysä-

SA-KUVA

Saksalainen hyökkäysvaunu kulkee Lappeenrannan lävitse matkallaan rintamalle.

tettyä, ja epäedullisen pääaseman jälkeinen Vammelsuu-Taipale – linjakaan ei kestänyt. Edessä olivat ankarat torjuntataistelut lähes linnoittamattomalla Viipuri-Kuparsaari-Taipale –linjalla.

Kymmenessä päivässä vihollinen oli edennyt täysin aikataulunsa mukaisesti Viipurin portille. VKT –linjan ensimmäinen taistelu Viipurissa oli ohi ennen kuin se oli oikein alkanutkaan. Viipuri oli menetetty!. ”Sotahistoriallinen skandaali”, luonnehti tapahtunutta ylipäällikkö Mikkelissä. Samaan aikaan käynnistyi Neuvostoliiton suurhyökkäyksen toinen aalto Syvärin ja Maaselän kannaksen rintamalla.

Ryti pani itsensä peliin

Viipurin menetyksen jälkeen tilanne oli äärimmäisen kriittinen seuraavien viikkojen ajan. Saksa oli asettanut käynnistämänsä avun ehdoksi sen, että Suomi saa vakautettua tilanteensa ja että puolustus alkaa pitää VKT –linjalta. Sen ensimmäinen tukipylväs, Viipuri oli kuitenkin menetetty lähes taistelutta. Tässä kriittisessä tilanteessa hallitus tiedusteli 22.6. ilmeisen hädissään rauhan ehtoja Neuvostoliitolta. Kun Neuvostoliitto 23.6. voimansa tunnossa vaati ennakkoehtona ehdotonta antautumista, taistelua päätettiin ongelmista huolimatta jatkaa.

Nämä yhteydenotot tulivat tietenkin heti saksalaisten tietoon. Seurauksena oli, että ulkoministeri Ribbentrop tuli ennakkoon ilmoittamatta äkkivisiitille Suomeen 22.6. Ribbentropin käynnin ja tilanteen kehittymisen seurauksena tasavallan presidentti Risto Ryti antoi Saksalle henkilökohtaisen vakuutuksensa, että Suomi jatkaa Saksan rinnalla. Näin Saksan avun jatkuminen varmistettiin.

Torjuntavoitto avasi lopulta tien rauhaan

Näin sitten sotaa jatkettiin, ja heinäkuun puolen välin tienoilla torjuntavoitomme alkoi olla var-

SA-KUVA

mistettu. Vihollinen oli pysäytetty Karjalan kannaksella, pysäytettiin Laatokan Karjalassakin ja viimeinen torjuntavoitto saatiin Ilo-mantsin suunnalla elokuun alussa.

Niinpä oli aika aloittaa rauhanponnistelut uudelleen. Aikaisempien rauhantunnustelujen tuloksena oli saatu tietää, että neuvottelujen edellytyksenä oli edelleen Moskovan sanelemien ennakkoehtojen hyväksyminen. Erityisesti pelko Saksan reaktioista oli aikaisemmin ollut esteenä näiden ehtojen hyväksymiselle. Heinäkuun lopussa Saksan arvioitiin kuitenkin olevan niin heikko, että se ei kykenisi estämään erillisrauhaamme ja esimerkiksi miehittämään maatamme Romanian ja Unkarin tapaan. Tietysti Neuvostoliiton asettamat määräajat saksalaisten ajamiseksi maasta tai internoimiseksi nähtiin täysin mahdollisiksi, mutta niistä arveltiin kuitenkin voitavan neuvotella. Vaadittu 600 miljoonan dollarin sotakorvaus ylitti myös selvästi kansantaloutemme sietokyvyn. Sotilaallinen tilanne näytti kuitenkin niin edulliselta rintamillamme, että Neuvostoliiton arveltiin olevan valmis luopu-

maan ehdottoman antautumisen vaatimuksesta.

Niinpä ryhdyttiin valmistelemaan toimiin. 31.7.44 Risto Ryti luopui presidentin virasta, ja 4.8. eduskunta nimitti Mannerheimin presidentiksi. Hän puolestaan nimitti 8.8. uuden hallituksen, jonka päätehtäväksi tuli rauhan aikaansaaminen. 24.8. eduskunta hyväksyi rauhansuunnitelmat ja irtisanoutui Ribbentrop –sopimuksesta. Tasavallan presidentiksi valittiin Mannerheimin lähetti Hitlerille kauniisti muotoillun henkilökohtaisen kirjeen, jossa hän ilmoitti päätöksestään irrottaa Suomi sodasta. Saksa on niin suuri kansa, Mannerheim kirjoitti, että se jää elämään siinäkin tapauksessa, että se häviää sodan. Mutta Suomi on niin pieni kansa, että se voitaisiin karkottaa asuinsijoiltaan ja tuhota.

29.8.44 Neuvostoliitto ilmoitti rauhanneuvottelujen ennakkoehdot, ja 1.9. Mannerheim esitti niiden pohjalta Neuvostoliitolle vihollisuksien lopettamista. 2.9. eduskunta hyväksyi Neuvostoliiton asettamat ennakkoehdot ja katkaisi yhteistyön Saksan kanssa. 3.9.44 solmittiin aselepo, jonka seurauksena suomalaiset lopettivat taistelutoimet 4.9. klo 07.00 ja NL vuorokautta myöhemmin. 5. 9.44 rintamataistelut päättyivät ja neuvottelut välirauhansopimuksesta alkoivat. Rauhan ehdot, jotka Suomen valtuuskunnalle esitettiin, olivat samat kuin ne, jotka Stalin oli esittänyt Rooseveltille ja Churchillille Teheranissa: vuoden 1940 raja, Petsamon liittäminen Neuvostoliittoon, sotakorvaukset, saksalaisjoukkojen karkottaminen ja Suomen armeijan demobilisaatio. Lisäksi tuli yksi ehto, jota Teheranissa ei ollut mainittu eli Porkkalan tukikohdan vuokraaminen Neuvostoliiton käyttöön.

6.9. Suomen rauhanvaltuuskunta matkusti Moskovaan, missä välirauhansopimus allekirjoitettiin 19.9.44. Sopimus vahvistettiin rauhanneuvotteluissa kaikkien liittoutuneiden kanssa Pariisissa 10.2.1947, ja se astui voimaan 26.9.1947 molempien osapuolien ratifioitua sen.

Göran Lindgren

Kirjoittaja on yll. res, sotahistorian harrastajatutkija ja opas sotahistoriallisilla retkillä viime sotiemme taistelulentille, Tapiolan Reserviupseerin ja Senioriupseerien kerhon jäsen.

19.9.44

Suomen valtuuskunta allekirjoittaa Moskovaan välirauhansopimuksen saatuaan hallitukselta ja eduskunnalta siihen valtuutuksen. Aikaisemmin sovittujen ennakkoehtojen lisäksi tulee raskaita lisäehtoja: Porkkala vuokrataan 50 vuodeksi laivastotukikohdaksi, 300 miljoonan US dollarin vahingonkorvaukset ja velvoite toimia yhdessä liittoutuneiden kanssa sotarikollisten pidättämiseksi ja tuomitsemiseksi. Maahan tulee liittoutuneiden valvontakomissio.

Pohjois-Suomessa jatkuvat ns. syysmanööverit. Saksalaiset vetäytyvät ja suomalaiset seuraavat vuorokauden jäljessä. Neuvostoliittolaisten epäilykset heräävät.

Neuvostoliiton syytettyä Suomea hidastelusta saksalaisten internoinnissa Ylipäällikkö käskää Panssaridivisioonan hyökkäämään Oulun alueelta kohti pohjoista.

20.9.44

Suomalaisjoukot alkavat vetäytyä Kannaksella kohti uutta rajaa.

21.9.44

Operaatio Stella Polaris, suomalaisten keskeisten tiedusteluun osallistuneiden henkilöiden ja tärkeän materiaalin evakointi Ruotsiin aloitetaan.

22.9.44

Liittoutuneiden valvontakomission neuvostoliittolaiset jäsenet saapuvat Suomeen.

Kenraaliluutnantti Hjalmar Siilasvuo määrätään Pohjois-Suomen joukkojen komentajaksi.

Sen jälkeen kun saksalaisjoukot 17.9. ovat luopuneet Narvan länsipuolella pitkään puolustamastaan Sinimäkien kaapekkoalueesta, neuvostojoukot etenevät nopeasti ja marssivat Tallinnaan.

23.9.44

Poliittiset vangit päätetään vapauttaa valtioneuvoston asetuksella.

Asekätkentäoperaatio käynnistetään, kun Päämajan operatiivinen osasto antaa käskyn suojeluskuntapiireihin perustettavista 2. yleisesikuntaupseerin viroista.

25.9.44

Jalkaväkirykmentti 11 käsketään siirtymään Ouluun.

27.9.44

Kenraaliluutnantti Siilasvuo ottaa vastaan Pohjois-Suomen joukkojen komentajan tehtävät. Hän antaa käskyn maihinnoususta Kemiin. Säätöolosuhteiden vuoksi kohteeksi valitaan kuitenkin Tornio. Rajajääkäriprikaati aloittaa etenemisen Kontiomäeltä Suomussalmelle.

28.9.44

Suomalaisten ja saksalaisten joukkojen ensimmäinen aseellinen yhteenotto tapahtuu Pudasjärvellä. Se yllättää saksalaiset täydellisesti. Kemissäkin taistellaan.

Välirauhansopimuksen mukaisesti suomalaiset ja neuvostoliittolaiset laivasto-osastot aloittavat yhteistyön Suomenlahden miinoitusten purkamiseksi.

Porkkalan vuokra-alueen evakointi päättyy ja viimeiset siviilit poistuvat. Rajat sulkeutuvat seuraavana päivänä.

30.9.44

Valvontakomissio esittää Suomelle uhka-vaatimuksen saksalaisten internoimisen nopeuttamiseksi. Mannerheim on yhteydessä Siilasvuohon, joka lupaa pikaisesti hyviä uutisia.

JR 11 lastataan laivoihin Oulussa.

Muistelmia ja johtopäätöksiä erään reserviläisen aselajikoulutuksesta

Teksti ja kuvat: Ilari Langinkoski

Reservin päällystön aselajikohtaisen ja yleisenkin jatkokoulutuksen kehittäminen tulee ilmeisesti olemaan eräänä keskeisenä aiheena liittojemme syyskauden toiminnossa. Erilaiset työryhmät tiittävästi ovat asiaa ahkerasti pohjustaneet ja käytännön toimenpiteitäkin on ennen pitkää varmasti odotettavissa. Eri aselajien tietoja päivittäviä monipuolisia lisäkurssejahan MPK:n ohjelmassa on ollut jo kauan aikaa. Tuntuu siltä, että nousujohteiseen järjestelmään tarvittavat koulutuspalikat on todennäköisesti jo kehitetty. Itse ruutia ei siis tarvitse vähän väliä keksiä uudelleen. Kysymys lienee enemmän käytännön toteuttamisesta, kuin tarvittavien perusasioiden määrittämisestä. Kun aikoinaan, alkaen jo vuosikymmeniä sitten osallistuin kulloinkin saatavissa oleviin oman aselajini - kenttätykistön - vapaaehtoisinkin koulutusilaisuuksiin, on ehkä näin senioriupseerina ja silloiseen arkitodellisuuteen jo selvästä etäisyydestä saaneena paikallaan kertoa joitakin aiheeseen liittyviä muistelmia, kokemuksia ja johtopäätöksiä.

Helsingin Reserviupseeriipiiri ry:n Kenttätykistökerho aloitti jo 1960-luvun loppupuolella vapaaehtoisten upseerien jatkokoulutuksen. Ajat silloin olivat järjestäytyneelle reserviläistoiminnalle hankalia. Mitään nykyisten aselajiliskurssien tapaan järjestäytyneitä koulutusta ei voitu eikä osattukaan edes ajatella. Rauhansopimukseen ilmeisesti uusien Suojeluskuntien pelossa tehtyä ”puolustusvoimien ulkopuolisen” sotilaskoulutuksen kieltöä tulkittiin jopa tarpeettomankin ahtaasti. Systemaattista koulutusta siis periaatteessa annettiin vain kertausharjoituksissa. Toinen tie tietysti olisi ollut jämäkästi ottaa ohjelmaan myös puolustusvoimien viralliseksi osaksi katsotulle reserville puolustusvoimien toimesta vapaaehtoisesti annettava koulutus. Maailmanpoliittisesti tällöin kuitenkin elettiin ns. kylmän sodan aikaa. Tiedettiin, että miehitetyssä itäisessä Euroopassa pinnan alla kuohui. Suomenkaan näennäisesti melko vakaa asema ei suinkaan ollut itsestäänselvyys. Elokuussa 1968 tapahtui sitten Tshekkoslovakian miehitys ja maassa alkaneen vapautumiskehityksen väkivaltainen tukahduttaminen. Myös meidän maamme rajoilla silloin paikalla olleet kertoivat panssareiden kolistelleen telaketjujaan. Samoin kuultiin puolustusvalmiuttamme lisätyn kaikessa hiljaisuudessa ja tiedettiin, että maatamme ei sallittaisi miehittää ilman aseellista vastarintaa.

Näiden tapahtumien jälkeen monien silmät aukesivat uudella tavalla näkemään poliittisia realiteetteja. Samantapaisia aikoja taidamme elää

nykyäänkin. Muistan hyvin, että silloin monet muutkin tuntemani nuorehkot reservin upseerit vakavasti miettivät oman sotilaallisen ammattitaitonsa riittävyttä mahdollisessa kriisitilanteessa. Kertausharjoituskutsu oli niinä aikoina Helsingin seudulla käynyt vain harvoille.

Vastuullisilla tahoilla kuitenkin tajuttiin, että Tshekkoslovakian kaltaisen nopean kaappaushyökkäyksen tapahtuessa aikaa reservijoukkojen upseerien toimintavalmiuden nostamiseen saattaisi olla kohtalokkaan vähän. Kenttätykistökerholla ja silloin vielä Helsingin Santahaminassa sijainneella Tykistökoululla oli hyviin henkilösuhteisiin perustuvaa vireää yhteistoimintaa. Niiden johdossa oli sodankin käyneitä toiminnan miehiä. Tykistökoulun johtaja oli ev Martti O. Rintanen, tunnettu myös lempinimellä ”Morri”, sittemmin Kenttätykistön tarkastaja ja Kenttätykistökerhon kunniajäsen. Kenttätykistökerhon puheenjohtaja ltn (sittemmin maj) N. Seppo Koskinen ja varapuheenjohtaja ylil (sittemmin puheenjohtaja ja maj) Erik Berner eivät jääneet sormi suussa odottamaan tilanteen kehittymistä. He selvästikin tajusivat, että nyt oli edes omalta osalta tilaisuus vastata elettävän ajan haasteeseen ja oman aselajinsa järjestäytyneiden reservin upseerien odotuksiin. Ennakkoluulottomasti heidän aloitteestaan ja Tykistökoulun tukemana käynnistettiin syys- talvikautena 1968-1969 jo toisen kerran uudenlainen vapaaehtoisen koulutautumisen kokeilu. Kerron kurssista hieman tarkemmin nimenomaan siksi, että sen konsepti oli toimiva silloin ja mielestäni olisi sitä edelleenkin. Jopa niin, että sitä voitaisiin käyttää nykyin lisäkurssina kt-upseereiden jatkokoulutukseen. Kenttätykistökerhon henkilökohtaisessa kutsukirjeessä ilmoitettiin kertausharjoitusten vähäisen määrän takia kerhon järjestävän tietyille halukkaille jäsenilleen ”korvaavaa” koulutusta aselajitietojen ajan tasalle saattamiseksi. Juuri tämän tapaista toimintaa olin silloin aselajikerholtani odottanutkin. Kutsuun vastanneille oli ensimmäinen järjestäytymis- ja luentotilaisuus Katajanokan kasinolla 21.10.1968. Näin aloitetun vapaaehtoisen ja osanottajien omalla vapaa-ajalla järjestettävän kurssin tavoitteena oli antaa kutsutuille reserviläisille perusteet prikaatin kenttätykistöröykmenttiin kuuluvan patteriston upseeritehtävissä.

Tätä varten muodostettiin kehyspatteristo, jossa vain upseeritehtävät niin tulenjohto- kuin tuliasemapuolellakin ml. viesti- ja mittaustehtävät, miehitettiin kutsutuilla yhteensä 20 reservin upseerilla (1 kapt, 7 ltn, 12 vänr). Kehyspatteriston komentajan tehtävissä

toimi tykkimiesten hyvin tuntema, silloinen kadettikoulun käynyt ja hiljattain siviiliopintoihin siirtynyt luutnantti ja nykyinen majuri Kari Vilamo. Muista osanottajista erityisesti mainittakoon sittemmin mm. RUL:n johtamistaidon koulutuksessa ansioitunut vänr (sittemmin ylil) Eero Vasara. Hän järjesti kurssillemme suorastaan erinomaisen pitopaikan aivan Helsingin ydinkeskustassa, Hankkijan koulutustiloissa pääkonttorin yläkerroksessa. Oma harjoitussijoitukseni silloisena vänrikkinä oli 3. patterin päällikkö. Se oli selvää jatkoa 1959 Ylämyllyn tunnetun Paloaukean liepeillä toimineessa, silloiselta nimeltään Psto/PohSavPr:ssä, kapt (sittemmin evl) Asser Korhosen 3. patterissa jo upseerikokelaana saamalleni patteriupseerin sijoitukselle. Kurssimme pääkouluttajana toimi Tykistökoulun silloinen kapteenikurssin johtaja evl (sittemmin ev) Matti Alajoki. Koulutusupseereina olivat myös Tykistökoulun kenttätykistöosaston johtaja evl (sittemmin ev) Lauri Vilkkonen ja maj Heimo Alastalo, joka luennoi yleistaktiikasta. Kaikki he olivat sodankäyneitä upseereita. Tällä meidän ilmeisellä kokeilukurssillamme myös he olivat ainakin muodollisesti vapaaehtoisina. Näin tarkkaa se silloin oli. Tietävästi puolustusvoimien komentajalta oli saatu toimintalupa tähän kokeilukurssiimme. Siitä huolimatta tietyt poliittiset tahot olisivat voineet aiheuttaa hankaluuksia isänmaallista toimintaa heidän mielestään liikaa tukeneille aktiiviupseereillekin. Ev Rintanenkin sai moitteita, kun joku yli-innokas toimittaja oli aikeissa tuoda koulutusasiaamme julkisuuteen.

Kurssimme käsitti kaikkiaan kahdeksan tilaisuutta, niistä seitsemän arki-iltoina pidettyinä ja kukin kestoltaan vähintään kolmen tuntia ja yhden viikonlopputilaisuuden. Ohjelma jakautui kahteen pääosaan. Alkuosa käytettiin kenttätykistön organisaation, ampumamenetelmien, kaluston ja välineiden käytön, taktisten merkkien ym. perustietojen kertaukseen ja ajantasastamiseen. Tämä tapahtui luentoina, ohjesääntöjen ja muun jaetun oheismateriaalin itseopiskeluna sekä Tykistökoululla pidetyllä kalustoon tutustumisella ja käytön harjoittelulla luokkatiloissa. Mielestäni siinä varsin nopeasti ja erittäin tehokkaasti läpikäytiin keskeisimmät RUK:n kenttätykistöoppiin kuuluneet aiheet. Itse olin silloin ollut reservissä jo yli kahdeksan vuotta. Paljon ”nippelitietoa” oli päässyt unohtumaan, mutta toisaalta totesin tietojen myös yllättävän nopeasti palautuvan.

Kurssin pääpaino oli sen loppuosassa, yleistaktiikan luentojen jälkeisessä yhtymätasoisessa taktiikan karttarajoituksessa. Tämä

Au-oppilas Ilari Langinkoski Ylämyllyllä 1959.

toteutettiin Tykistökoulun juuri päättyneen kapteenikurssin 21 mukaisesti, sen tilannetta ja materiaaleja hyväksikäyttäen. Soveltavan karttarajoituksen lähtötilanne kuvattiin siten, että vihollinen oli lamauttanut rannikkolinnakkeet, tehnyt maihinnousun Helsingin itäisille alueille ja oli sieltä käsin etenemässä pohjoiseen. Vahvennetun 10. Pr:n tuli torjua vihollisen hyökkäys Tuusulan puolustusalueella ryhmittymällä puolustukseen Mätäkivenmäen – Ruotsinkylän tasalle. Harjoituksen kohteena oli prikaatin II pataljoonan taistelua tukevan tykistön toiminnan suunnittelu. Tämä suoritettiin aidoilla paikoilla Tuusulassa siten, että tj-osat liikkuvat osanottajien omilla autoilla kauempanakin ”komppanioiden” alueilla ja pattereiden tuliasemat puolestaan tiedusteltiin Hyrylän varuskunnan alueelta.

Koska oli talvi, maastossa liikutettiin omilla suksilla ja omissa hiihtovarusteissa. Tykistökoululta tietenkin saatiin tarvittavat kartat ja käsisuuntakehät yms. Ja erilaisia peitepiirroksia oli tehty ja jopa alustavia tulisuunnitelmiakin oli kaavailtu työryhmien ”ylitöinä” etukäteen. Meidän kurssimme päätös- ja yhteenvetotilaisuus pidettiin Hyrylän varuskunnan Sotilaskodissa 11.2.1969. Todettiin, että uutta vastaavaa kurssia ei enää käytännön syistä olisi voitu järjestää Tykistökoulun muutettua silloin Santahaminasta Niinisaloon. Mutta muilla tavoin ja muiden kt-upseerien johdolla aselajikoulutusta jatkettiin tarpeetonta melua pitämättä Kenttätykistökerhossa vielä joitain vuosia edelleenkin. Ainakin minun mielestäni juuri tällaisia asioita meidän pitikin vapaaehtoisille kouluttaa. Tyhminä tai avuttomina olisi rajoitukset aikoinaan määrännyt tahokin meitä pitänyt, jos emme edes jollain tavoin olisi yrittäneet jatkokoulutusta ylläpitää. Kun Helsingin Reserviupseeriipiiri ry:n Kenttätykistökerho rekisteröi-

tyi 1978 Helsingin Reserviupseerien Kenttätykistökerho ry:ksi, uusien sääntöjen 3 §:ssä todettiin ehkä varmuuden vuoksi mm. ”Yhdistyksen toiminta ei käsitä Pariisin rauhansopimuksen 15 artiklassa ja siihen kuuluvassa liite II:ssa määriteltyä koulutus toimintaa.” Eletyn suometuneen ajan kuvausta sekien.

Alussa todetut muutokset maailmantilanteesta varmasti osaltaan vaikuttivat kertausharjoitusten lisäämiseen 1970-luvulla. Minun kohdallani todennäköisesti osallistuminen kerrottuun vuosien 1968-1969 vapaaehtoiseen harjoitukseen ilmeisesti johti ja ikäkin vielä silloin riitti ns. kertausharjoitusputkeen. Vuonna 1971 osallistuin Etelä-Suomen suureen syysotaharjoitukseen, yllätyks, yllätyks – edelleen 3. patterin päällikön tehtävissä. Edelleen patterinpäällikön tehtäviin harjaantuneen osallistuin 1972 kesäleiriin Rovajärvellä. Siellä yleisen ja tehtäväkohtaisen koulutuksen lisäksi oli kaksi täysimittaista viiden päivän sotaharjoitusta tilanteenmuokaisine kovapanosammuntoineen. Etelä-Suomessa pidettiin jälleen suuri sotaharjoitus 1974 ja siinä sain koulutuksen patteriston tuliasemupseerin tehtäviin. On kuitenkin syytä jopa painokkaasti todeta, että aivan aluksi kerrotun vapaaehtoisen harjoituksen kapteenikurssitasolta lähtenyt prikaatin taktiikan koulutus oli huomattavasti perusteellisempi ja laajempi, kuin myöhempien, sinänsä suurten sotaharjoitusten yhteydessä mukana olleille reservin upseereille annettu. Ehkä myös sillä oli oma tärkeä osuutensa myöhemmin saamaani sopivuusarviointiin toimistoupseeriksi prikaatin esikunnan kenttätykistötoimistoon.

Siihen tehtävään tärkein edellytys määriteltiin ”hyviksi aselajitiedoiksi”. Erityisesti mainittakoon, että ensimmäinen vapaaehtoinen harjoitus antoi tietoa ja toimintavarmuutta, joiden merkitys jatkossa oli erittäin suuri. Kaikissa näissä harjoituksissa saadun erinomaisen

Kapteeni res Ilari Langinkoski oman määritelmänsä mukaan "sotilasuransa huipulla" 1992.

laadukkaan aselajikoulutuksen jälkeen minulla oli hyvä tunne siitä, että tarvittaessa osaisin toimia tositilanteessakin. Sellaisen olotilan tavoittelu varmasti olisi paikallaan ja erinomaisena motivaationa nykyisillekin nuoremmille reserviläisille.

Vapaaehtoisen sotilaskoulutuksen määrätty rajoitukset tunnetusti poistettiin vasta olojen maassammekin vapautuessa 1990-luvun alussa. Tämän kirjoittajakin sai vastuullisissa tehtävissä aivan alusta asti vuosina 1992 -1999 olla mukana suunnittelemassa ja pääkaupunkiseudulla käyntiin panemassa uutta MPK:n vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen kurssijärjestelmää. En liioittele, jos sanon sen olleen jo 1960-luvulla vapaaehtoisessa sotilaskoulutuksessa olleelle maanpuolustusaktivistille eräänlainen unelminen täyttymys. Vapaaehtoisen aselajikoulutuksen ympyrä kohdallani kuitenkin lopullisesti täydentyi vasta maaliskuussa 1994. Silloin osallistuin ensimmäiseen MPK:n uuden järjestelmän mukaiseen Helsingin ja Uudenmaan tykkimiehille pidettyyn, UudPr:n tykistöön tukeutuneeseen Epäsuoran tulen lisäkurssiin ja sen jatkona marraskuussa Tykistöprikaatissa Niinialossa 105 H 61-37 kalustolla pidettyyn patterin kovapanosammuntaan (veh). Molemmilla kerroilla oli vielä mukana arvostamamme "kummisetä", ev Martti O. Rintanen. Hiljaa käynnistytävissä MPK:n järjestelmässä meitä aikaisemmin oli tykeillä ampumaan asti ehtinyt vain Etelä-Pohjanmaan Kenttätykistökillan vapaaehtoinen patteri marraskuussa 1993. Muistan hyvin, kun sen ammunnan toteutumista hämmästeltiin silloisessa MPK:n pikkuesikunnassa Helsingissä. Raskaat aseet taisivat aluksi tuntua jopa pelottavilta uutta koulutusjärjestelmää luotaessa. Näytti siltä, että ainakin viimemainitut kaksi ammuntaa valmisteluineen tehtiin "ei MPK:n tuella, vaan MPK:sta huolimatta".

Vapaaehtoisen aselajikurssin sinänsä tarpeellista loppuharjoitusta kovapanosammuntana ei siis vuonna 1969 pidetty. Tosin Kenttätykistökerho järjesti myöhemmin Rovajärven leirille tutustumiskäynnin, jossa oli mukana myös aikaisempaan harjoitukseen osallistuneita. Tulitoiminnan kokonaiskuvaahan tällainen käynti tietysti täydensi. Eihän se vuosikymmeniä pitkän pysähtyneisyyden ajan ennakkoluuloista pääseminen ja oikein vapaaehtoisten tykeillä ampuminen kaikilla tahoilla aivan helppoa näyttänyt olevan 1990-luvun alussa vielä olojen vapauduttuaan. Euroopan nopea muutos tosin oli hämmäntänyt, jopa vaiennut aikaisemmat maassamme. Ilokseni sain huomata jopa joidenkin yleisille kurseilleme osallistuneiden, aikaisemmin ärhäköiden maanpuolustuskriitikoiden suhtautumisen muuttuvan kurssien kuluessa myönteiseksi. Nähtäväksi jää, miten tämän ajan päällystön vapaaehtoinen jatkokoulutus tulee vastaamaan nykyisten, ehkä entistäkin paremmin nykyisessä joukkotuotannossa koulutettujen reserviläisten haasteisiin. Omien kokemusten perusteella painottaisin aselajista riippuen ainakin kohtuullisen, mutta mieluummin aika perusteellisen taktillisen osuuden mukaanottoa. Ainakin periaatteelliset edellytykset laadukkaisiin kurssiin MPK:n nykyisiä monipuolisia toimintamahdollisuuksia hyväksikäyttäen todennäköisesti ovat erinomaiset.

Kirjoittaja on kapteeni res ja eläkkeellä toimestaan Helsingin reserviupseeripiirin koulutuspäällikkönä 1981 -1997. Hän oli myös 1992 toimintansa aloittaneen MPK:n Helsingin alueen koulutuspäällikkönä 1992 -1993 sekä useaan otteeseen koulutuspäällikön sijaisena, koulutusalueen johtoryhmän sihteeri vuosina 1992 -1997 ja sen puheenjohtaja vuosina 1998 -1999.

Hautakivien pesu käynnissä.

Vantaan reserviläisten vuositalkoot Honkanummen sotilashautausmaalla

Teksti ja kuva: Kari Vainio

Vuoden 2013 joulunajan myrskyt kaatoivat taas puita sotilashautausmaalla, ja aiheuttivat vahinkoa hautausmaata ympäröivälle muurille. Seurakuntayhtymän ammattilaiset poistivat ennen talkooiltaa viimeiset kaatuneet ja / tai konkeloon jääneet puunrungot, jotta talkoot voitoin turvallisesti toteuttaa.

Tässä yhteydessä yhdistyksemme toivottaa seurakuntayhtymän Honkanummen hautausmaan uuden ylipuutarhurin, Pekka Leskisen, tervetulleeksi yhteistyökumppaniksi.

Vuositalkoot toimeenpantiin torstaina 05.06.2014 kauniissa ja lämpimässä kesäsäässä 12 hengen voimin. Muurin sortuneet irtokivet ladottiin paikoilleen, risut, oksat ja roskat vietiin siirtolavalle ja sammaloituneita hautakiviä pestiin.

Helsingin saksalaista seurakuntaa edusti talkoissa

Frank Biermann. Toivotamme seurakunnan jäsenet tervetulleiksi vuositalkoisiin myös tulevaisuudessa.

Sotilasmestari Mike Stezka Saksan sotilasasiamiehen toimistosta pystytti vakiintuneen tavan mukaisesti talkooväen huoltopisteen.

Veljesjärjestömme ovat tiedustelleet mahdollisuutta osallistua Honkanummi-talkoisiin ja ilmoitamme, että tapahtuma on avoin, veljesjärjestöt ovat tervetulleita osallistumaan mahdollisuutensa mukaan. Tulevista tapahtumista ilmoitamme yhdistyksemme nettisivuilla, ja ilmestymisaikataulujen salliessa myös Helsingin Reservin Sanomissa.

Kiitämme Honkanummen hautausmaan organisaatiota kalusto- ja logistiikkapalveluista, Saksan sotilasasiamiehen toimistoa huollosta, ja jäseniämme tukijoukkoinen aktiivisesta osallistumisesta hyvään asiaan.

Avoin kenttäehtoolistilaisuus Santahaminassa 11.9.2014

Kaartin jääkäriyrykmentti järjestää perinteisen kenttäehtoolistilaisuuden Santahaminan sotilaskodin rannassa torstaina 11.9.2014 klo 19.00.

Kenttäehtoolisen toimittaja sotilaspastori Suvi Kouri ja sotilaspastori Janne Aalto. Tilaisuuden musiikista vastaa Kaartin soitto-kunnan soitto-osasto.

Tilaisuus on avoin kaikille ja tilaisuuden jälkeen on mahdollista nauttia omakustanteiset kahvit sotilaskodissa. Tilaisuuteen osallistuvia pyydetään saapumaan Santahaminan portille klo 18.40 mennessä, josta noudetaan tilaisuuteen. Saaren ulkopuolelta tulevien tulee varautua todistamaan henkilöllisyytensä Santahaminan portilla.

Tykkimiehen toimintapäivä 4.10.

Reserviläinen, ovatko tykistölliset taitosi iskussa? Käännykö horisontissa tuikkiva radiomasto MGRS-karttakoordinaateiksi?

Tule päivittämään tykistötaitojasi lauantaina 4.10 Santahaminan tykistöhenkisessä seurassa. Ilmapäivän ohjelmassa tulenjohtoa, viestitoimintaa sekä ammuttaa pistooliradalla.

Tilaisuus sopii muillekin oli aselajikoulutus sitten tularasema, viesti, tulenjohto tai huollon puolelta. Lisäksi saunomismahdollisuus ja pientä purtavaa halukkaille tilaisuuden päätteeksi.

Mukaan säänmukainen ulkoilu- sekä saunomisvarustus. Lisätiedot ja ilmoittautumiset 30.9 mennessä riina.markkula@gmail.com. Kokoonmies Santahaminan portilla 11:30, josta siirtyminen kootusti varuskunta-alueelle.

KT-kerho ja Uudenmaan tykistökillta

Syystalkoot ja tutustumiskäynti Spjutsundin piirimajalla 15.10.

Spjutsundin piirimaja tarjoaa oivallisen ympäristön yhdistysten ja jäsenten kokous- ja virkistyskäyttöön. Pääosa majan kunnossapidosta suoritetaan talkoovoimin ja yhdistykset kutsutaan taas mukaan syystalkoisiin ylläpitämään yhteistä majaan. Mukaan toivotaan uusia ja nuoria jäseniä jotka samalla voivat tutustua majaan ja toisiinsa.

Talkoissa keskitytään piha-alueiden kunnostamiseen, pieniin remonttitehtäviin sekä majan saattamiseen talvikuntoon. Kokoonmies majalla keskiviikkona 15.10. kello 16.00 alkaen.

Piiri tarjoaa talkoosaunan ja saunapalan, omat pyyhkeet mukaan. Oikeaa muonituksen ja muun varustautumisen suunnittelua varten pyydämme ilmoittautumiset toimistolle sähköpostitse ma 13.10. mennessä osoitteeseen jarjesto@hrup.fi. Jos paikka ei vielä ole tuttu, pyydä ajo-ohjeet ilmoittautumisen yhteydessä.

Ampumatoimintaa

HRUP-HELRESP ampumatoimikunta > ampumatoimikunta@hrup.fi
Puheenjohtaja Itn Veijo Rautio > Varapuheenjohtaja maj Timo Niiranen

Ampumavuorot Santahaminassa

Vuoro / 4€ SYYSKUU	pvm	klo	rata	tapahtuma	ilmoittaudu	Numero
pistooli r2	2.9.2014	klo.17-21	pist2	viikkovuoro	31.8.2014	0400 14 12149
pistooli r2	4.9.2014	klo.17-21	pist2	viikkovuoro	31.8.2014	0400 14 12148
pistooli r2	6.9.2014	Klo.12-16	pist2	viikkovuoro	31.8.2014	0400 14 12154
pistooli r2	9.9.2014	klo.17-21	pist2	viikkovuoro	7.9.2014	0400 14 12155
pistooli r3	11.9.2014	klo.17-21	pist3	viikkovuoro	7.9.2014	0400 14 12156
pistooli r2 Kilpailu Pa3, Pa4	16.9.2014	klo.17-21	pist2	kilpailu	14.9.2014	0400 14 12164
pistooli r2	18.9.2014	klo.17-21	pist2	viikkovuoro	14.9.2014	0400 14 12160
pistooli r2	23.9.2014	klo.17-21	pist2	viikkovuoro	21.9.2014	0400 14 12161
pistooli r2	25.9.2014	klo.17-21	pist2	viikkovuoro	21.9.2014	0400 14 12166
pistooli r2	30.9.2014	klo.17-21	pist2	viikkovuoro	28.9.2014	0400 14 12167
asekäsitteily 2 TEKNINEN ASEKÄS.KILPAILU 1	13.9.2014	klo.8-17	ask2	kurssi	7.9.2014	0400 14 12218
asekäsitteily 2 PISTOOLI Tekn.aseK 3/3	27.9.2014	klo.8-17	ask2	kurssi	21.9.2014	0400 14 12219
LOKAKUU						
pistooli r2	2.10.2014	klo.17-21	pist2	viikkovuoro	28.9.2014	0400 14 12168
pistooli r2	7.10.2014	klo.17-21	pist2	viikkovuoro	5.10.2014	0400 14 12213
pistooli r2	9.10.2014	Klo.17-21	pist2	viikkovuoro	5.10.2014	0400 14 12214
pistooli r2	14.10.2014	klo.17-21	pist2	viikkovuoro	12.10.2014	0400 14 12215
pistooli r2	16.10.2014	klo.17-21	pist2	viikkovuoro	12.10.2014	0400 14 12216
asekäsitteily 2 KIVÄÄRI Tekn.aseK 4/3	4.10.2014	klo.8-17	ask2	kurssi	28.9.2014	0400 14 12220
asekäsitteily 2 PISTOOLI Tekn.aseK 5/3	11.10.2014	klo.8-17	ask2	kurssi	5.10.2014	0400 14 12221
asekäsitteily 1 KIVÄÄRI Tekn.aseK 6/3	18.10.2014	klo.12-16	ask1	kurssi	12.10.2014	0400 14 12222
asekäsitteily 2 PISTOOLI Tekn.aseK 7/3	25.10.2014	klo.8-17	ask2	kurssi	19.10.2014	0400 14 12223

Täydellinen kalenteri osoitteessa www.hrup.fi

Ohjeet viikkovuoroille (pistooli ja kivääri)

TAVOITE:

Helsingin Koulutus- ja tukiyksikön pistooliampunnat ovat ulkoradalla pidettäviä ohjattuja ja valvottuja ammunnan harjoittelutilaisuuksia. Aseina käytetään pistooleita / kivääreitä rata-varauksen mukaan.

KOHDERYHMÄ:

18 vuotta täyttäneet Maanpuolustuspiirimme henkilöt. Osallistumismaksu 4 euroa / vuoro.

Laina-asetta tarvitseva ilmoittautumisen yhteydessä viesti seuraavaan osoitteeseen: ratavuorolle@luukku.com esim. Otsake-kohtaan pistooli x.x.2014 / Kivääri vuoro x.x.2014 Oma nimi tarvitsen pistoolia/ kivääriä 50, 100 jne patruunaa jotka maksetaan erikseen.

Käytettävissä myös perinne kivääreitä, myös tästä tarvitaan tieto. Saat paluuviestissä ohjeistuksen asiaan. Suositeltavaa (ei pakollista) omat kuulosuojaimet, suojalasit. Jos käytät omaa asetta, pidä aselupa mukana! Henkilöllisyystodistus aina mukana kaikilla.

[veijo.rautio\(at\)helsinki.fi](mailto:veijo.rautio(at)helsinki.fi)

AMPUMAOHJELMA 2014

Helsingin reserviläispiiriin, HRUP ja HELRESP, ampumaohjelma kaudella 2014

KAARTJR:n pistooliradalla Santahaminassa. Ampuma-aika on tiistaisin kello 17 - 21, käytössä radat 2 ja 3.

PISTOOLIN PIKA-AMMUNTA	SOTILASPISTOOLIN PIKA-AMMUNTA
ti 2.9.2014	
ti 16.9.2014	ti 9.9.2014
ti 30.9.2014	ti 23.9.2014

HUOM! Osallistujilla on oltava joka kerta mukana kerhon/killan v. 2014 jäsenkortti / maksukuitti, aseiden hallussapitolupa, ampumavuorokausi ja henkilöilmoitus. Nämä tarkastetaan ammunnanjohtajan toimesta sekä KAARTJR:n hallitseman radan valvojen toimesta.

Kilpailu aika radalla on klo 17.30 - 20.00. Kilpailut alkavat klo 17.30. Radalla oltava 15 min ennen kilpailun alkua. Kilpailijoita noudetaan tarvittaessa sillan vartiokopilla.

Osallistumismaksu 3 euroa per kilpailija, maksu käteisellä paikalla. Ota mukaan tasaraha sekä omat suojaimet, patruunat ja paikkalaput. Kilpailun sarjajako: H - H50 - H60 - H70 - H75 - D - D50. Joukkueen muodostaa saman kerhon kolme jäsentä. Joukkue ilmoitetaan ilmoittautumisen yhteydessä mestaruuskilpailuissa.

Pistoolin pika-ammunta käsittää 60 kilpailulaukausta jakautuen: 20 I (4x5 I sarjaa) 10 sek kuviotauluun, 20 I (4x5 I sarjaa) 8 sek kuviotauluun, 20 I (4x5 I sarjaa) 6 sek kuviotauluun. Ase: cal. 22 lr (pitkä) vakio-urheilupistooli, laukaisuvastus 1 kg.

Sotilaspistoolin pika-ammunta käsittää 10 koelaukausta ja 40 kilpailulaukausta jakautuen 10 laukauksen sarjoihin PV:n kenttätauluhiin SA4. Ase: sotilaspistooli ja vastaava palveluse vähintään cal 7.65, 2 lipasta. Laukaisuvastus 1 kg. Ammutaan kääntyviin tauluihin 2 laukausta per kääntö. Taulut ovat esillä 3 sekuntia ja poissa näkyvistä 7 sekuntia. Kolmannen ja neljännen käännön välissä on lippan vaihto. Lipastus aina 6+4.

Lajin kilpailusääntöjä noudatetaan ja tullaan valvomaan. Mikäli ase ei ole sääntöjen mukainen ei voi osallistua sarja/mestaruuskilpailuun. Pistoolin pika-ammunta ja sotilaspistoolin pika-ammunta muodostavat kukin erikseen sarjakilpailun siten, että kauden kolme parasta tulosta laskettuna yhteen muodostavat kilpailutuloksen. Mestaruuskilpailujen tulokset huomioidaan sarjakilpailuun.

Molempien lajien ensimmäiset kilpailut ovat samalla koulutusilaisuuksia niille kiinnostuneille halukaille, jotka jatkossa osallistuvat kilpailujen vetämiseen. Vapaaehtoisia tarvitaan kauden ohjelman läpiviemiseen. Kerhojen ampumauseereita pyydetään ilmoittautumaan ampumatoimikunnalle. Kysymyksiin vastaa Seppo Laitakari puhelin 050 4626 780.

Helsingin reserviläispiiriin ampumatoimikunta

Liikuntatoimintaa

HRUP-HELRESP liikuntatoimikunta > sotilasliikuntatoimikunta@hrup.fi

Maanantaimarssit, sählyvuorot ja nitrojummat jatkuvat syyskuun alussa

Syyskausi käynnistyy maanantaimarssien osalta 1.9. Ei erillistä ilmoittautumista, ilmesyt vain paikalle (Pirkkolan urheilupuiston alaparkkipaikka Pirkkolantien varressa).

Lähtökynnyksyt ylitetään klo 17.30. Haasta yksi tai useampi kaverisi liikkumaan. Tervetuloa maanantaimarssille!

Nitrojummat jatkuvat 5.9. Kaikille avoimet jummat järjestetään harjoitusallilla Intti-toren takatiloissa. Sisään pääset painamalla ovikelloa. Osoite: Töölöntorinkatu 2. Monipuolisuutta jumppaan saatiin piiriin hankkimilla kahvakuulilla. Harjoitus joka perjantai klo 18-19.30 Lisätiedot: Seppo Kulonen 0400-387547.

Sählyä pelataan taas 7.9. Pohjois-Haagan Yhteiskoululla pelataan salibandyä joka sunnuntai kello 19.30-20.30. Uudet ja vanhat pelaajat ovat tervetulleita! Pelaajien ikähaarukka on ollut n. 25-50 v. Ilmoittautuminen tapahtuu www.nimenhuuto.com -sivuston kautta. Uudet pelaajat: Kirjoita joukkueen nimeksi "Stadin ressurjen salibandy" ja salasanaaksi "Ressusalibandy". Näin pääset kirjautumaan sivustolle ja ilmoittautumaan tapahtumaan. Peleihin mukaan tarvitet oman mailan ja urheilutossut. Lisätietoja tarvittaessa: jyri.vilamo [ät] gmail.com.

RES-URSUS 2014

Järjestyksessään viides RES-URSUS marssikilpailu järjestetään Syndalensis Hankonimellä 13.-14.9.2014. Kyseessä on 3-4 hengen partioille tarkoitettu kilpailu joka vaatii hyvää fyysistä kuntoa ja sotilaallisia taitoja. Kilpailu alkaa lauantaiaamuna ja reitin pituus on n. 45 km.

Ilmoittautumiset MPK:n sivuilla osoitteessa: MPK/Etelä-Suomi/Uusimaa RES-URSUS 2014, kurssinro 1700 14 12016.

Lisätietoja kilpailunjohtaja Kaj Petterssonilta

person@kolumbus.fi tai 040-7036464

Helsingin Reserviupseeripiiri

SENIORIUPSEERIT

Senioriupseerien kerhon syysretki avec 18.09.2014 Mikkeliin.

Bussi lähtee klo 08.00 Marskin patsaan luona olevalta tilausliikennepysäkiltä. Tutustumiskohteina Mikkeliissä ovat Jalkaväkimuseo ja Päämajamuseo opastettuine kierroksineen; päivän ohjelmaan sisältyy myös Mikkelin Klubin historian esittely. Ruokailemme Mikkelin Klubin perinnesalissa. (2 kaatoa juomaa, vorschmack, kuhaa Walewska ja maitosuklaamoussea). Ruokailuun osallistuu myös Marski (näyttelijä Timo Närhinsalo). Matkan kokonaishinta kuljetuksineen on 130,00 €/hlö. Retkelle ovat tervetulleita myös muiden kerhojen jäsenet avec, mutta omilla jäsenillä on etuoikeus. Ilmoittautumiset 08.09.2014 mennessä Arne Lindholmille puh. 0505004138 tai email. arne.lindholm@kolumbus.fi

Maanpuolustustahto Suomessa – syysseminaari 23.10.2014

Senioriupseerien kerho järjestää RUL:n ja HRUP:n tukemana Maanpuolustustahto Suomessa-syysseminaarin Katajanokan Kasinon Kenraalisalissa torstaina 23.10.2014 klo 14.00 – 20.00. Seminaarin osanottajiksi kutsutaan Helsingin Reserviupseeripiiri ry:n sekä Helsingin Seudun Reserviläispiirin jäsenistö. Tilaisuuteen voivat osallistua piirien kaikkien kerhojen ja kiltojen jäsenet. Tilaisuus kahveineen ja iltapaloinen on osallistujille maksuton. Tila- ja ruokajärjestelyjen vuoksi osallistujien tulee ilmoittautua 13.10.2014 mennessä joko sähköpostitse skulmala48@gmail.com tai puhelimitse 040 586 9252. Edelliseen vastaavaan seminaariin osallistui noin 100 reservin upseeria.

Syysseminaarissa on tarkoitus viimeaikaisen maanpuolustustahtoa koskevan tutkimuksen valossa tarkastella suomalaisten nykyistä maanpuolustustahtoa sekä sen kehittymistä pidemmälläkin aikavälillä. Seminaarialustusten pohjalta on mahdollisuus eri näkökulmista keskustella maanpuolustustahdon ilmenemistä ja merkityksistä Suomen turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa laajentuvan kansainvälisen keskinäisriippuvuuden olosuhteissa. Seminaarin ohjelma julkaistaan erillisenä ilmoituksena tämän lehden elo- ja syyskuun numeroissa.

Suomen Sotilassosiologinen Seura järjestää yhdessä Suomen Sotahistoriallisen Seuran kanssa "Viipurin Viimeistä Päivää" Knut Pippingin hengessä tutkivan seminaarin 19.11.2014 klo 14.00 alkaen Helsingissä Tieteiden Talolla Kirkkokatu 6. Tilaisuus on avoin kaikille asiasta kiinnostuneille. Senioriupseerien kerhon yhteystiedot: Seppo

Kulmala, puheenjohtaja, skulmala48@gmail.com, 040 586 9252; Pentti Uosukainen, sihteeri, pentti.uosukainen@kolumbus.fi, 040 840 6296; Heikki Kaakinen, jäsenasiat, heikki.o.kaakinen@outlook.com, 050 589 5375

HELSINGFORS SVENSKA RESERVOFFICERSKLUBB

Den 15-18.7.2014 deltog HSRK-medlemmarna Joel Sjögren och Richard Lundell vid den 98. Internationale Vierdaagse Afstandsmarsen Nijmegen. Sjögren och Lundell marscherade 167,4 km på fyra dagar med 10 kg packning. HSRK gratulerar och är stolt över denna utomordentliga prestation!

Skytte

Skytte på inomhusbanan i Tölö fortsätter udda veckors torsdagar kl. 17-19. Vapen och annan nödvändig utrustning kan lånas på plats. Meddela gärna innan att du är på kommande. Kontakt: jussi@hsrk.fi eller 050 506 0991 och axi@hsrk.fi eller 040 773 3830. Ytterligare information om skyttet hittas på www.hsrk.fi. För HSRK:s medlemmar finns det också möjlighet att utöva skytte utomhus; bl.a. får medlemmar delta i skytteturer som arrangeras av MPK. Mera information på www.mpk.fi. Det finns ofta möjlighet att låna vapen under dessa turer.

Om du funderar på att ansöka om innehavstillstånd för pistol, delta då i ett så tidigt skede som möjligt vid klubbens skyttetur. På så sätt antecknas din närvaro i klubbens och banans dagbok. Nuförtida lagstiftning kräver två års bevisad aktivitet/intresse för att ett tillstånd ska kunna beviljas.

RES-URSUS -marschen 2014

Den årliga RES-URSUS -marschen ordnas nästa gång 13.-14.9.2014. Det är fråga om en patrulltävling med fyra deltagare i patrullerna. För deltagande krävs god kondition och tillfredsställande militära kunskafer. Tävligen är tvåspråkig med svenska som huvudspråk. Anmälan och ytterligare information på www.mpk.fi > Koulutuskalenteri > sökord "Res-Ursus 2014 - marssi".

Gymnasiernas säkerhetskurs 2014

Den årliga säkerhetskursen för gymnasie-elever ordnas nästa gång 24.-26.10.2014. Entusiastiska ledare och utbildare efterlyses! Ytterligare information fås av Axi Holmström, axi@hsrk.fi eller 040 773 3830.

Kontakt: info@hsrk.fi Webbsida: www.hsrk.fi Facebook: http://www.facebook.com/hsrk.fi

KANTA-HELSINKI

Ampumatoiminta: Syksyn sisä-ratavuorot Töölössä käynnistyvät 24.9.2014 klo 17-19. KHRU:n sisä-ratavuorot ovat aina parittomien viikkojen keskiviikkoisin klo17-19. Ratavuorolle tulee ilmoittautua etukäteen yhdistyksen ampumaupseereille (ampumaupseerit@khru.net).

Kiitokset kaikille elokuun Padasjoen ampumaleirille osallistuneille yhdistyksen jäsenille ja kansainvälisille yhteistyökumppaneille. Leiri oli onnistunut, ja se toteutetaan myös ensi syksynä.

Tiedotustoiminta:

Yhdistyksemme tiedottaa sähköisesti, parhaiten saat tietoa uusista tapahtumista kotisivuiltamme (www.khru.net). Seuraa myös piirin tapahtumakalenteria (www.hrup.fi). Tarkistathan s-postiosoitteesi ajantasaisuuden Reserviupseeriliiton kotisivuilta (www.rul.fi) kohdata jäsenrekisteri > jäsentietojen muutoslomake. Käytämme tiedotamisessa RUL:n rekisterissä olevia osoitteita.

Yhteystiedot: Kotisivut: www.khru.net. Puheenjohtaja Pirkka Jalasjoki (pirkka.jalasjoki@gmail.com), Sihteeri Juha Stark (juha.stark@phyk.fi), ampumaupseerit (ampumaupseerit@khru.net)

LÄNSI-VANTAA

Hallitus toivottaa jäsenille virkeää paluuta arkeen kuumien kesän jälkeen. Toivottavasti olette muistaneet huolehtia kunnostanne kunnon reserviläisen tavoin.

Syksyn Padasjoen leiri on pe-su 19.9-21.9.2014. Leirillä on mahdollista ampua erilaisilla aseilla ja tutustua SRA-ammuntaan. Aset ja patruunat hoituu jäsenille kerhon puolesta. Toivotaan, että tulijat ilmoittautuvat MPK-järjestelmän kautta, mutta jos se ei onnistu, ilmoittautumiset suoraan Veijo Kurvoille (veijo.kurvinen@sweco.fi)

Paikalla on mahdollisuus yöpyä RUL:n parakeissa, mutta myös päivävierailu on mahdollinen. Käytännön järjestelyistä, kuten ruokailusta, kuljetuksesta ja majoituksesta seuratkaa kerhon kotisivuja. Niistä voi myös kysyä hallituksen jäseniltä. Seuratkaa ilmoittelua.

Varatkaa myös jo kalenteriinne Maanpuolustuksellinen kirkkopyhä sunnuntaina 12.10.2014 Hämeenkylässä kirkolla.

Ennakkotietona merkitkää kalenteriinne kerhon sääntömääräinen kokous tiistaina 28.10 klo 19 toimintakeskuksessa. Aiheena mm. hallituksen valinta. Tervetuloa vaukuttamaan.

Töölön pistooliradalla on vakio ampumavuoromme parittomien viikkojen maanantaisin klo 16-19 ja parittomien viikkojen lauantaisin klo 14:30-17:00.

Tikkurilan Urheilutalon radalla on ampumavuoro perjantaisin klo 15:00-17:00, 22 kal. aseilla.

Kaikkiin ampumatilaisuuksiin ilmoittautumiset Seppo Kulmalalle P: 040 586 9252.

Päästäksenne sähköisen tiedo-

tuksemme piiriin, ilmoittakaa sähköpostiosoitteenne sähköpostiimme: lvrury@gmail.com tai olli.pusa@pusa.fi

Seuratkaa myös kerhon kotisivuilla olevia tiedotuksia. Kotisivujen osoite on www.rul.fi/lansivantaa

Hallitus toivottaa kaikille hyvää ja rentouttavaa syksyä.

POHJOIS-HELSINGIN RESERVIUPSEERIT

Ilmailumuseoon

Yhdistys suorittaa retken ilmailumuseoon 17.9. klo 18:00. Osoite: Tietotie 3, Vantaa. Ilmoittautumiset sihteeri Lauri Kylmälälle lauri.kylmala@gmail.com gsm: 041-5360310.

Yhteystiedot: Puheenjohtaja Jarkko Paananen, gsm: 0440239641 / jarkko.t.paananen@gmail.com. Sihteeri Lauri Kylmä, gsm: 0415360310 / lauri.kylmala@gmail.com. Tiedotus Jorma Loimukoski, gsm: 040-3433400 / jorma.loimukoski@finpro.fi www.rul.fi/Pohjois-Helsinki

MUNKKIVUORI

Hallitus toivottaa kaikille jäsenille hyvää alkavaa syyskautta. Tulevan syksyn toiminta painottuu perinteisesti ammuntaan.

Piirin ammunnoista Santahaminassa on tietoja Helsingin Reservin Sanomien muissa ilmoituksissa. Tiistai-iltojen ammunnat jatkuvat edelleen. Kaikki joukolla mukaan ampumaan!

Seppälä: Koko päivän vuoroja 23.8,13.9. ja 4.10. Voi ampua pistoolilla, kiväärillä sekä haulikolla.

Evään ja makkarat mukaan ja nähkö radalla.

Urheilutalon.22 ammunnat ja Töölön pistooliammunnat alkavat lokakuussa. Tarkemmat tiedot ilmoitetaan myöhemmin. Lisätietoja ampumaupseerilta 050 9662565 tai risto.koskinen@orion.fi.

TIKKURILA

Seuraava reserviupseeri-ilta on 25.9.2014 klo 19.00 alkaen "Karttaloilla" Vantaan Hiekkaharjussa Urheilutie 6:ssa C-porrass vanhassa talossa. Ohjelmassa myös esitelmä. Hallitus kokoontuu klo 17.30 alkaen

Muistakaa täyttää ResUL:n sähköinen kuntokortti, joka löytyy ResUL:n nettisivuilta.

Seuraa myös kotisivujamme www.tiruk.net

2.9 alkaen jatkuvat tiistaisin klo 19.00-21.00 Tikkurilan Urheilutalon ampumaradalla pienoispistooliammunnat. Syyskuussa harjoitellaan tarkkuussarjoja varten. Myös pienoiskiväärillä voi tulla harjoittelemaan. Rohkeasti mukaan! Lisätietoja antaa ampumaupseeri Jukka Luotola puh.0500-455474.

Sunnuntaina 12.10.2014 on Vantaan maanpuolustusväen kirkkopyhä Hämeenkylässä kirkossa klo 10.00.

Jumalanpalveluksen jälkeen on kirkkokahvit. TiRUK-laiset ovat ter-

vetulleita tilaisuuteen.

Lauantaina 18.10.2014 VETRES järjestää jo perinteisen "Sinivalkoisen musiikin" iltapäivän klo 15.00.

Isänmaallista, sotilasaiheista ja sota-ajan musiikkia Tikkurilassa Viertolan koululla, Liljatie 2.

Vapaa pääsy ja ilmainen kahvitarjoilu.

TÖÖLÖ

Tulevaa toimintaa alkusyksyyn:

Kerhomme perinteinen ampumaviikonloppu on Padasjoella 13-14.9.2014. Saapuminen kimpakyydein viimeistään puoleen päivään mennessä, jonka jälkeen omakustanteisin patruunoin ammuimme erilaisia lajeja pitkällä ja lyhyillä aseilla klo 18 asti. Sunnuntaina on mahdollisuus vielä halukkaiden ampua klo 12-> eteenpäin ja tapahtumaan on luonnollisesti mahdollisuus osallistua vain lauantain ammuuntojen osalta. Aseina jäsenten omaa kalustoa, kerhon ja piirin lainakalustoa, joten oma ei ollenkaan välttämätöntä. Lisäinfot ja ilmoittautumiset kerhon sähköpostiosoitteeseen.

Kerhon väkeä on menossa porukalla MPK:n kurssille Tiedustelu, peruskurssi (kurssitunnus: 0400 14 12185), jonka ajankohta on 10.10.2014 - 12.10.2014 Santa-haminassa. Mikäli haluat mukaan osallistumaan tutussa porukassa kaikkia aselajeja koskettavaan aiheeseen, ilmoittautuminen tapahtuu MPK:n verkkosivujen kautta ja ilmoittautumisen kurssille pitää tapahtua 1.9.2014 klo 17:00 mennessä.

Kerhon omat ampumavuorot Töölön sisäradalla ovat taas täydessä vauhdissa, seuraavat ratavuoron on klo 19-21 tiistaisin 2.9 ja 16.9 jatkuen joka toinen viikko vuoden loppuun. Kerholta löytyy lainakalustoa joten rohkeasti mukaan hyödyntämään käytössämme olevaa rataa. Tarjoamme ensivisiitin patruunat ja sen jälkeen niitä saa vuoroilla omakustannushinnalla, mikäli ei omasta takaa löydy.

Kerhomme yhteystiedot: Kerholla on uusi sähköpostiosoite, johon viestit toivotaan ensisijaisesti, laita se siis itsellesi talteen ja ole aktiivisesti yhteyksissä jatkossakin: toolonreserviupseerit@gmail.com

Facebook: Töölön Reserviupseerit: Puheenjohtaja: Jarkko Pakkanen, 0405249339; varapuheenjohtajat: Sampo Martiskainen, 0407098459; Risto Piekkä, 0405069119

Toivon jokaiselle kerholaiselle mukavia hetkiä kerhon eri toimintamuotojemme parissa. Mikäli keksit miten voisimme niitä kehittää tai luoda uutta, älä epäröi olla meihin yhteyksissä.

Toiminnallista ja elämysrikasta maanpuolustussyksyä 2014 kaikille Töölön kerholaisille!

ITÄ-HELSINGIN RESERVIUPSEERIT

Ammunnat: Ruutiaseammunnat jatkuvat ulkoradoilla, yhteystiedot toimii Juhani Hartela p. 040

834 2839. Ilma-aseammunnat alkavat Tukikohdan radalla Puotilantie 1D keskiviikkona 10.9. Radalla ammutaan klo 17.-19. ja ulko-ovi on auki klo 17.17.30 ja 18.

Muu toiminta: Reserviläisten syysjotos käydään tänä syksynä Kuopion Nilsiässä 19.-21.9. Tahkovooren maastossa. Jos olet kiinnostunut osallistumaan Tahko-Jotokseen ota yhteys Jukka Kantokosken p. 050 332 3687.

Yhteystietoja: pj. Jukka Kantokoski p. 050 332 3687, vpj. Timo Martikainen p. 040 694 1640, siht. Juhana Iiskola p. 040 6712 120.

VR:N RESERVIUPSEERIT

Vierailu USA:n suurlähetystöön maanantaina 29.9.2014 klo 14.00-18.00. Ilmoittautumiset 15.9.2014 mennessä osoitteella reserviupseerit@vr.fi

Yhdistyksellä on ampumavuoro HRUP:n ampumaradalla Töölössä 19.9.2014 kello 16.00 - 19.00. Ilmoittautu ampumapääseeri Hannulalle (puh. 0400 505 703) viimeistään ampumapäivänä klo 12.00.

ASELAJIKERHOT

ILMAILUKERHO

08.09 maanantai klo 15:00 Hieta-niemen hautausmaa, Alppilentäjien haudalla sepeleen lasku. Klo 17:00

Helsingin Suomalainen Klubi, Esitelmä: Yljohtaja Pekka Henttu: "Ilmailun uusi viranomaisuus"

14.10 tiistai, Helsingin Suomalainen Klubi, klo 17:00 Ilmailukerhon syyskokous. Klo 18:30 Esitelmä: kenrI Heikki Nikunen: Lentotekniikka Hansasta Hornetiin". Mersunsauvakilpailu.

Ilmailukerhon nettisivut ovat osoitteessa: <http://www.rul.fi/ilmailukerho/>

JÄÄKÄRIKERHO

Aloitamme syyskauden kerhoillalla tiistaina 2.9. Santahaminan Kiltasaunalla. Sauna on lämpimänä klo 17.00 ja toivottavasti on kaunis terrassissä.

Yhteystiedot: Puh.joht. Jorma Nisula, puh. 698 4260, GSM 0400 453 709, siht. Yrjö Saulamo, puh. 349 3162, GSM 050 344 5635. Jääkärikerhon kotisivu: <http://www.rul.fi/jaakarikerho/>

PIONEERIOSASTO

AMMUNNAT Töölöntorinkatu 2:n luolassa keskiviikkoisin klo 19 - 21, päivämäärät 3.9. ja 1.10. Ilmoittautu edelliseen iltaan mennessä ampumapääseerille matti.mahonen@pp.inet.fi tai tommi.laakkonen@porvoo.fi.

Yhteystiedot: Puheenjohtaja kapt Jukka Rusila, 040 779 5619, jukka.rusila@gmail.com. Sihteeri, tiedotusupseeri vänr Antti Korhonen, 040 559 7026, antti.j.korhonen@gmail.com.

www.rul.fi/pioneeriosasto2/

VIESTIOSASTO

Koulutus: Pöimintoja MPK:n kursseista ja harjoituksista:

12.-14.9. Kyberturvallisuus, erikoiskurssi, 13.-14.9. Kenttä sähkö, 4.-5.10. Radioasema ja radioliikenne.

14.-16.11. Esikunnan johtamisjärjestelmä.

Tarkemmat tiedot löytyvät MPK:n koulutuskalenterista www.mpk.fi/koulutuskalenteri. Jos haluat toimia tukitehtävissä tai koulutta-

jana jollain viestikurssilla, ota yhteyttä JOJÄ (Johtamisjärjestelmä) -koulutusjoukkueen johtajaan Jyri Putkoseen tai ko. kurssin johtajaan.

Ampumatoiminta: Ampumavuoromme Töölön pistooliradalla ovat parittomien viikkojen tiistaina. Kokoontuminen klo 18.50 sisäkäynnin luona. Lisätiedot: Mikko Leskinen 0504055873, ampumapääseeri2@viestiosasto.net.

Tiedotus: Tietoa toiminnastamme ja yhteystietomme löytyvät verkkosivuiltamme www.viestiosasto.net. Tiedotamme tapahtumista myös sähköpostitse ja LinkedIn-ryhmässämme Viestiosasto - jos et ole saanut tätä ilmoitusta sähköpostiisi, käy päivittämässä yhteystietosi RUL:n sivuilla www.rul.fi tai www.viestiosasto.net, kohdassa "Liity jäseneksi". Voit myös lähettää sähköpostia jäsenupseerillemme: varapuheenjohtaja@viestiosasto.net. Tervetuloa mukaan!

Helsingin Seudun Reserviläispiiri

HELSINGIN RESERVILÄISET

Pistoolivuorot jatkuvat koko syksyn. Seuraavat ovat maanantaina klo 19:00-21:30 viikoilla 39, 43, 47 ja 51. Mahdollisista muutoksista tiedotetaan yhdistyksen sivuilla www.reservilaisliitto.fi/liitto/piirit/sivustot/helsingin_reservilaiset. Yhdistyksen jäsenillä, joilla ei ole omaa asetta, on mahdollista ampua yhdistyksen .22 pistooleilla. Yhdistys järjestää tarvittavat patruunat. Osallistujilla täytyy olla omat suojalasit ja kuulosuojaimet sekä voimassa oleva vakuutus (esim. Reserviläisen ampumaturva), mukaan myös voimassa oleva Reserviläisliiton jäsenkortti. Ilmoittautumiset asevastaava Tomi Sarilahdelle (tomi.sarilahti[at]lasila-tikanoja.fi, puh. 050 385 1313, huomaa muuttuneet yhteystiedot!) ratavuoropäivänä klo 12:00 mennessä. Osallistujia mahtuu rajoitettu määrä ja osallistujat otetaan ilmoittautumisjärjestyksessä.

Hyvää syksyn alkua kaikille.

VANTAAN RESERVILÄISET

Järjestämme yhdessä muiden vantaalaisten yhdistysten kanssa ammuntaviikonlopun 19-21.9 Padasjoella. Yöpyminen parakissa. Yhdistyksen kalusto käytettävissä. Lisätietoja yhdistyksen sivuilla. Ilmoittautumiset: olli-pekka.kiukkanen@kolumbus.fi

ITÄ-HELSINGIN RESERVILÄISET

Syyskauden -14 pirtti-illat pidetään 9.9., 14.10.(syyskokous), 11.11. ja 9.12.(Puurojuhla), kukin alkaen n. klo 18:00. Tervetuloa!

Padasjoen syysampumaleiri Itä-Helsingin reserviläisille pe-su 29.-31.8.2014. MPK kurssi numero: 0400 14 12089. Kurssin johtaja Klaus Koivu (kakoivu@gmail.com).

HFORSNEJDENS SVENSKA RESERVUNDEROFFICERARE

Skyttet i "Luolan" fortsätter under hösten varje udd veckas torsdag kl. 17.00-19.00. Följande skytten är 28.8, 11.9, 25.9, 9.10

Triangelkampen 2014: Onsdagen 10.9, orientering Ingå Lördagen 25.10 Triangelkampens 45 års fest, Dragsvik kl. 19.00

Övriga tävlingar: Skogstigen, Ramsholmen Ekenäs kl. 11.00, Deltagaravgift 5 €.

www.reservilaisliitto.fi/hsur; ordförande Markus Liesalho, 0400-421 002, email. svenska@hel-resp.fi

MERIRESERVILÄISET

Luola- ja ilma-aseradoilla toiminta jatkuu entiseen tapaan ja yhdistyksen nettisivuilta saat tarkistettua

ajankohtaisimmat tiedot harjoitussistamme ja toiminnan vastuuhenkilöt, jotka antavat lisätietoja harjoituksista, aseista, tavoistamme harjoittelulla ja osallistua kilpailuihin.

Toimintakalenteri: Syyskuu

La 6.9. ResUL Pystykorva-SM, Keuruu (300m 30 ls ma) Katso ilmoittautumisohjeet RESUL:n sivuilta.

La-Su 13.-14.9. ResUL Meritaitokilpailut, Upinniemi. Kts. RESUL:n sivut. To 11.9 Ilma-aserata klo 16.30-19.30. To 18.9 Sisäampumarata "Luola" klo 16-20. To 25.9 Ilma-aserata klo 16.30-19.30.

La 27.9 Sinisen Reservin Ampumapäivä 1 (RK-mestaruuskilpailu 3x10) Ilmoittautuminen MPK:n järjestelmään.

Lokakuu

To 2.10 Sisäampumarata "Luola" klo 16-20, La 4.10 ResUL 300m Vakiokiväärimestaruus-kilpailu, Lahti. Kts. RESUL:n sivut, To 9.10 Ilma-aserata klo 16.30-19.30. La 11.10 Retki Parolan panssarimuseoon. Hinta 37€/hlö. Sisältää kuljetuksen, museon sisäänpääsymaksun ja opastuksen. Sitovat ilmoittautumiset 30.8 mennessä: ville.maenpaa@gmail.com.

Oletko harkinnut liittymistä jäseneksi? Merireserviläiset tarjoaa mm. mahdollisuuden merelliseen toimintaan koulutusalue Ahven 3:lla. Täytä jäsenhakemuslomake yhdistyksen nettisivuilla. Varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä hyvämaineinen 18 vuotta täyttänyt Suomen kansalainen.

Nettisivumme osoitteessa: www.reservilaisliitto.fi/merireservilaiset ja Facebookissa päivittyy jatkuvasti. Sivuilta löydät viimeisimmän tiedon yhdistyksen toiminnasta ja tulevista jäsentapahtumista.

VÄAPELIKILTA

Väapelikilta ry:n sisäampumavuoro

Töölön sisäampumaradalla sunnuntaisin 12.00-14.30. Mahdollisuus ampua ruutiaseilla .45 ACP kaliperiin saakka. Kysy ratavuoroista Markku Niemiseltä, puh. 0400 709 782, mardes@kolumbus.fi tai Timo Kyyhkyseltä, puh. (09) 753 7837.

Katso tiedot muista tapahtumista yhdistyksen verkkosivuilta www.vaapelikilta.fi tai ota yhteyttä: pj. Lassi Paavonkallio, 040-512 3358, lassi.paavonkallio@lp-mercatura.fi ja sihteeri Teijo Junnola, 050 538 7429, teiska.junnola@welho.com.

S-RYHMÄN RESERVILÄISET

Syyskauden aloitamme varuskuntavierailulla Parolaan 16. syyskuuta. Yhteiskuljetus lähtee Kiasman edestä klo 8.30. Klo 10.00 saavumme Parolan Wanhaan sotilaskotiin. Saamme yleisesittelyn varuskunnan tämänhetkisestä toiminnasta ja kalustoesittelystä. Ruokailemme varuskunnan ruokalassa ja tilaisuus päättyy munkkikahveisiin Sotilaskodissa. Paluu Helsinkiin noin klo 16.30. Matkan kustannus 30 €, sisältää bussikuljetuksen sekä kahvit ja

ruokailun.

Maksu yhdistyksen tilille: FI46 3939 0001 0067 41 ennen matkaa.

7. lokakuuta vierailomme Erottajan Pelastusasemalla ja Palomuseossa. Kokoontuminen Pelastusaseman portilla Korkeavuorenkatu 26 klo 12.00. Tilaisuus kestää noin kaksi tuntia. Yhdistys hoitaa kustannukset, joten tilaisuus on maksuton. Ilmoittautumiset: makinen.teuvo@gmail.com, 050-3385636

Yhdistyksen yhteystiedot/työnjako: Puheenjohtaja sami.keino@sok.fi, I varapuheenjohtaja ja sihteeri teemu.mallinen@sok.fi, II varapuheenjohtaja ari.vieno@sok.fi

MUUT MAANPUOLUSTUSYHDISTYKSET

AUTOJOUKKOJEN HELSINGIN KILTA

Autojoukkojen Helsingin Kilta ry. viettää toimintansa 50-vuotisjuhlapäivää perjantaina 11.10.2014. Juhlapäivä alkaa klo 10.00 seppeleenlaskulla Hietaniemen hautausmaalla. Pääjuhla alkaa Santahaminassa Kaartin Jääkärirykmentin perinnetalolla klo 13.00. Tilaisuus on avec-tilaisuus.

AJHK tekee retken Hyvinkäälle Suomen Rautatiemuseoon lauantaina 27.9. Retken hinta on 15 €/hlö. Menomatalla nautitaan omakustanteinen lounas. Matkalle lähdetään Santahaminasta klo 10.00, mutta mukaan voi liittyä matkan varrelta asiasta ilmoittautumisen yhteydessä sovittaessa. Museokierros alkaa klo 12.00. Ilmoittautu 22.9. mennessä joko toimisto@ajhk.fi tai soittamalla numeroon 040 504 5133. HUOM! Kun tulet mukaan Santahaminasta Perinnetalolta, ilmoita ilmoittautumisen yhteydessä syntymäaikasi ja autosi rekisterinumero.

Autojoukkojen Helsingin kiltan syyskokous pidetään ennakkotiedoista poiketen 14.10. klo 18.00 Santahaminassa Perinnetalolla. Kilta tarjoaa kokouskahvit. Kokoontuminen Santahaminan vartiopaikan pysäköintialueelle klo 17.50 mennessä, josta siirrytään ohjatusti Perinnetalolle.

AJHK palkitsi kiltan ansiolevykkeellä KAARTJR:n kesäkuun kotiuttamistilaisuudessa kaartinjääkäri Santeri Surma-Ahon kiitettävästä palveluksesta.

KAARTJR:n omaistenpäivänä heinäkuussa teekkareiden entisöimä Kaartin kunniapäällikön Mannerheimin (Marskin) siviilikäytössä ollut loistoauto Marmon E-75 Speedster vm 1927 sai ansaittua huomiota. Parhaat kiitokset teekkareille ja Polyteekkarimuseolle.

Kiltatuotteita on myynnissä. Joko olet ostanut syksyn viileneviin päiviin oman automiehen Fleece-puseron? Tuet samalla kiltasi toimintaa. Katso tarkemmin kiltan kotisivuilta www.ajhk.fi.

**KAARTIN
JÄÄKÄRIYRYKSEMENTIN
KILTA**

Esitelmät Perinnetalolla Santahaminassa: 29.9.2014 klo 18.00 Puolustusvoimien Kansainvälisen keskuksen edustaja kertoo rauhanturvaimisen historiasta ja luo katsauksen tämän päivän kriisinhallintaan.

27.10 klo 18.00 käsitellään Krimin ja Ukrainan tapahtumien senhetkistä tilannetta. Tervetuloa kuuntelemaan: Ilmoittautumiset edeltävänä perjantaina klo 08.00 mennessä kai.wigren@pp.nic.fi tai 050 4654088. Mainittava syntymäaika ja auton rekisterinumero.

**HELSINGIN
RAUHANTURVAAJAT**

Puheenjohtaja Tapani Forsström, puh. 0405870352, tapani.fm@gmail.com, sihteeri/jäsenvastaava Kari Kaiponen, puh. 0405848524, kari.kaiponen@pp.inet.fi, vpj./veteraanivastaava Hannu Juvonen, puh. 0504921956, hhjuvonen@hotmail.com, tiedottaja Anja Räisänen, puh. 0503072663, anja.raisanen@kolumbus.fi, VETU Marja-Leena Pihlajamaa, puh. 0407240223, ml.pihlajamaa@gmail.com.

Liiton vertaistuen päivystävä puh. 0207698111

2.9. Messi-ilta

Syyskauden ensimmäisessä messi-illassa vieraana kenraalimajuri Juha Kilpiä. Hän kertoo Lähi-idän muuttuvasta tilanteesta ja UNTSON toiminnasta.

7.9. Syysretki Vallisaareen ja Kunnikaansaaressa

Tilaisuus tutustua vielä tois-taiseksi suljettuihin saariin asian-tuntijaoppaan johdolla. Veneessä on paikkoja rajoitetusti, joten ilmoittaudu pikaisesti anja.raisanen@kolumbus.fi Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Myös kumppanin voi ottaa mukaan. Hinta 20 euroa/henkilö. Tarkemmat tiedot saa ilmoittautuessa.

21.9. Vetaraanikävely

Valtakunnallisen tapahtuman

osana Vetaraanikävely Helsingin keskustassa. Kokoontuminen Kaivopihasa ravintola Zetorin luona ja lähtö klo 12.00. Kävely suuntautuu rautatieaseman läpi Kaisaniemen puistoon. Tapahtuman suojelijana apulaiskaupunginjohtaja Pekka Sauri.

Seuraa nettisivuja helrt.org/toiminta ja Facebookia.

**SISSIKERHO
SISSIOSASTO**

Stadin Sissit on aktiivinen reserviläiskerhoyhtymä, joka kokoaa monipuoliseen toimintaansa – arvoon ja aselajiin katsomatta – samanhenkisiä, maanpuolustuksesta kiinnostuneita henkilöitä.

Sissien kotisivut

Stadin Sissien kotisivut löytyvät osoitteesta www.stadinsissit.fi. Sivuilta löytyy mm. tämän vuoden toimintakalenteri, Sissi-Sanomien nettiversiot ja lisätietoja tapahtumista.

Maastotoiminta

Maastotoiminnasta lisätiedustelut Sami Manner sami.manner(at)gmail.com tai Arne Björklund baarne(at)gmail.com

Ampumatoiminta

Sissien luolavuorot jatkuvat syyskaudella parillisten viikkojen maanantaisin sekä perjantaisin kello 19.00–21.30. Seuraavat vuorot ma 1.9. pe 5.9. ma 15.9. pe 19.9. ma 29.9. pe 3.10. Lisätietoja ks. http://www.stadinsissit.fi/ampumarjoitukset-suojeluskuntatalolla.

Lisätietoja syksyn ampumarjoituksista Santahaminassa KAARTJR kilan vuoroilla ja MPK:n ja piirin ampumavuoroilla http://www.stadinsissit.fi/ampumarjoitukset-santahaminassa/ tai toisaalla tässä lehdessä. Huomioi ilmoittautumisohjeet tämän lehden Ampumatoimintaa-sivulla.

Lisätietoja ampumatoiminnasta Lauri Helenius lauri.helenius(at)welho.com tai Jyri-Pekka Tähtinen jyri.tahtinen(at)gmail.com

Salitoiminta

Vakiovuorot ma ja pe (Nitrot) 18.00–19.30. Nitrojen vuoroista lisätietoja Sissien www-sivuilla.

Tiedustelut salitoiminnasta Marko Lehti 040-543 8264 marko.lehti.01(at)gmail.com

Yhteystiedot Sissien toimintaan

Sissikerho pj: Matti Riikonen 040 580 5337 matti.riikonen(at)elisanet.fi; Sissiosasto pj: Kimmo Lohman 0400 555377 kimmo.lohman(at)kolumbus.fi; Jäsenrekisteri: Tommi Saikkonen tommi.saikkonen(at)gmail.com

**TAPIOLAN RESERVIUPSEERIT
ESPOON RESERVILÄISET**

www.tapiolanreserviupseerit.fi / www.esres.fi
Ammunta

Töölön pistoolivuorot sunnuntaisin klo 17:00–20:30

Töölön pistoolivuorot jatkuvat syys- ja kevätkaudella perinteiseen tapaan. Lisätiedot: Kari Wuokko (TaRu) 040 515 0574, Jyrki Helin (EsRes) 0400 212252.

Parillisina viikkoina on vetovastuu TaRulla ja parittomina EsRes:illä

Ampujilla on oltava ampujavakuutus sekä suojalasi ja kuulosuojaimet. Tämä on helppo tapa ylläpitää ampumataittoa ja tavata yhdistystemme muita jäseniä. Kaliiperit: Normaali palvelusasekaliiperit kuten 9 mm, .40 tai .45 sekä kaikki näitä pienemmät. Iskuenergia max 1500 joulea. Ilmoittautumiset parittomina viikkoina toolontori@esres.fi ja parillisina viikkoina toolontori@tapiolanreserviupseerit.fi viimeistään vuoroa edeltävänä keski- viikkona.

Laita sähköpostiin seuraavan mallin mukaiset tiedot: nimi: Oma Nimi, laina-aseen tarve: On/Ei, reserviläisyhdistys: TaRu/EsRes, vakuutus: RAT/LIS (Reserviläisen Ampumaturva, RAT tai SAL-lisenssi, LIS); tämä on pakollinen ja jos sitä ei löydy valmiiksi, saat sen tilattua osoitteesta www.reservilaisliitto.fi tai www.rul.fi, puhelinnumero: matkapuhelinnumero

Santahaminan vuorot

Santahaminan vuorot löytyvät kotisivuiltamme kohdasta Ammunta > MPK:n vuorot.

Muista ampumatilaisuuksista, piirin tai muiden kerhojen järjestämistä kisoista saat lisätietoja nettisivuiltamme sekä seuraavilta henkilöiltä: Kari Wuokko 040 515 0574, Jyrki Helin 0400 212 252.

Muista päivittää yhteystietosi

Tee nyt Reserviläisliiton ja Reserviupseeriliiton jäsentietojen tarkistus ja muutokset omatoimisesti liittojen www-sivujen kautta. Erytisen tärkeää on huolehtia siitä, että sähköpostiosoitteesi ja matkapuhelinnumerosi ovat rekisterissä ajan tasalla. Ampuma- ja senioriturvavakuutuksen tilaus onnistuu myös samasta paikasta sähköisesti. Osoite http://www.reservilaisliitto.fi/ ja/tai http://tapiolanreserviupseerit.fi/jasentiedot

Huom.: Muuttuneesta postiosoitteesta ei tarvitse ilmoittaa. Poikkeuksena mahdollinen osoitetietojen luovutuskielto, tällöin muutokset on ilmoitettava omatoimisesti jäsenrekisteriin.

Yhteystietomme: Tapiolan Reserviupseerit ry: puheenjohtaja; kapt res marko.puumalainen@tapiolanreserviupseerit.fi, 040 172 1716, varapj: ylil res panu.korpela@tapiolanreserviupseerit.fi, 040 557 4747

Espoon Reserviläiset ry: puheenjohtaja alik res Henri Jacobsson (henri.jacobsson@esres.fi, 040 545 1899), varapj ylik res Jyrki Helin (jyrki.helin@esres.fi, 0400 212 252).

**KENTTÄTYKISTÖKERHO
UUDENMAAN TYKISTÖKIILA**

Kenttätukkerhon ja Uudenmaan Tykistökillan syksyn tapahtumia.

21.9.2014 Museo Militaria toimintapäivä, Hämeenlinna

4.10.2014 Tykkimiehen toimintapäivä klo 11:30 Paikka: Santahamina
Ilmoittautuminen: riina.markkula@gmail.com ti 30.9 mennessä Tule mukaan viettämään toiminnallinen iltapäivä Santahaminaan tykistöisten henkilöiden ja aiheiden seurassa. Ohjelmassa tulenjohtotaitojen verestämistä ja ammuttaa pistooliradalla. Halukkaille myös saunomista tilaisuuden päätteeksi.

Kokoontuminen 11:30 Santahaminan portilla. Lisätiedot riina.markkula@gmail.com.

29.10.2014 Kenttätukkerhon ja Uudenmaan Tykistökillan pistoolimestaruuskilpailu

Aika: klo.16-18.30 Paikka: HRUP:n ampumarata Töölö. Ilmoittautuminen: jyrppy@hotmail.com ma 27.10 mennessä

KT-kerhon ja Uudenmaan tykistökillan jäsenten yhteinen pistoolimestaruuskilpailu järjestetään piirin ampumaradalla "luolassa". Et tarvitse omaa asetta vaan kilpailu tapahtuu järjestäjien tarjoamalla kalustolla (Glock 17 - 9mm). Järjestäjät tarjoavat jäsenilleen ilmaiseksi kuulosuojaimien ja suojalasiain lainan, sekä tarvittavat patruunat. Riittää kun ilmoittaudut ma 27.10 mennessä ja tulet radalle Klo.16-18.30 välisenä aikana. Lisätiedot: Jyri Vilamo, jyrppy@hotmail.com tai 040-1468424

12.11.2014 Vierailu Pahlkajärven ammutoihin klo 10:00 Paikka: Vekaranjärven sotilaskodin parkkipaikka

Ilmoittautuminen: pekka.vasara@luukku.com ma 3.11 mennessä. Yhteiskuljetus lähtee harjoitusalueelle Vekaranjärven sotilaskodin parkkipaikalta kello 10:00. Lisätiedot ja ilmoittautumiset pekka.vasara@luukku.com.

27.11. Kenttätukkerhon ja Uudenmaan Tykistökillan vuosikokoukset

Aika: To 27.11.2014, Paikka: Töölöntorinkadun auditorio
KT-Kerho ja Uudenmaan tykistökiila pitävät vuosikokouksensa. Kaikki jäsenet ovat tervetulleita kuulemaan toiminnan tilasta, tulevan vuoden suunnitelmista sekä yhdistysten taloudellisesta tilanteesta. Vuosikokouksen esitelmän aihe tarkentuu myöhemmin, esitelmä alkaa klo 18:00. Varsinaiset vuosikokoukset klo 19:00.

Kenttätukkerhon ja Uudenmaan tykistökillan henkilöstö: PJ - Janne Hänninen; puheenjohtaja@tkkerho.fi, VPJ - Oskari Matilainen, Sihteeri - Aki Mäkirinta, Rahastonhoitaja - Patrick Hjelt.

Helsingin Reservin Sanomat

Kiittää tukijoitaan

Eiran Isännöitsijätoimisto Oy

Castreninkatu 8, 00530 HELSINKI, (09) 272 7350

Oy K.G.Öhman Ab

Teerikukontie 10, 00700 HELSINKI, (09) 351 790

Tuemme vapaaehtoista maanpuolustustyötä**Safe-Team Oy**

Hirvatie 34
01450 VANTAA
0500 451 249

Berner Oy

Eteläranta 4B
00130 HELSINKI
020 79 100

Päivitä jäsenrekisteriin sähköpostiosoitteesi

Lähetä nimesi ja sähköpostiosoitteesi reservinsanomat@helresp.fi

Piiritoimisto

SCPO Lars Braack.

Kirje Saksasta

Sotilasmestari Lars Braack palveli Suomessa Saksan sotilasiamiehen avustajana ja tuli tutuksi monelle Vantaan Reserviläiset ry:n jäsenelle ja tukijalle Honkanummen saksalaisen sotilashautausmaan vuosittain järjestämisen huollon järjestäjänä.

Sotilasmestari Lars Braackin ja nykyisen viranhaltijan, sotilasmestari Mike Stezkan, tehtävävaihdoksesta olemme aikaisemmin kertoneet tässä lehdessä. Lars on lähettänyt kirjeen kertoen nykyisestä työstään.

Kirje Saksasta

Asun Alexandra-vaimoni ja kolmen tyttäreni kanssa pienessä Kappelinn kaupungissa jossa noin 9000 asukasta, ja joka sijaitsee noin 30 km pohjoiseen Eckernfördestä. Uusi omakotitaloni valmistui samoihin aikoihin kun komennukseni Suomessa päättyi.

Vapaa-aikanani pelaan jalkapalloa ikämiessarjassa ja olen lisäksi kaupunginvaltuuston jäsen.

Sotilasarvoni on Senior Chief Petty Officer (SCPO) ja palvelen 1st Submarine Squadron-laivueen esikunnassa Eckernförden laivastotukikohdassa Itämeren rannikolla lähellä Tanskan rajaa.

Sukellusveneidän miehistönvaihdossa vastaan ennalta määrättyjen, merillä oloa varten tehtävien toimenpiteiden suunnittelusta ja toteutuksesta koskien mm. muonitusta, ampumatarvikkeita, merikarttoja jne.

Lisäksi seuraan aluksen merimatkan aikaisia materiaalimenekkejä, kokeita ja testauksia ja suun-

nittelten niiden pohjalta tehtävät täydennykset.

Tällä hetkellä laivastotukikohtaan sijoitettu 1st Submarine Squadron-laivue koostuu neljästä 212A-luokan sukellusveneestä kuudella miehistöllä, yhdestä "ELBE"-luokan tukialuksesta, kolmesta "OSTE"-luokan tiedustelualuksesta ja "Submarine Training Center"-koulutuskeskuksesta.

On suunniteltu, että tulevaisuudessa sukellusveneidän määrä nostetaan kuuteen ja miehistöjen määrä kahdeksaan, jolloin sukellusveneen miehistöjä kierrätetään; maissa olevat ovat koulutuksessa ja harjoittelussa kuten myös lepo- ja lomavuorossa merillä olon jälkeen.

Jokainen sukellusvenemiestistöön kuuluva osallistuu koulutukseen Eckernfördessä sijaitsevassa Submarine Training Center-koulutuskeskuksessa joka muodostaa osan 1st Submarine Squadron-laivueesta. Koulutuskeskus on varustettu sensori- ja asesimulaattoreilla ja kaikilla muilla konehuone- ja laite-järjestelmillä mukaan lukien sukellusveneen komentokeskus.

Henkilökohtaisen opetuksen lisäksi koulutuskeskus kouluttaa myös ryhmiä meriloissa.

Asiasta kiinnostuneet voivat Internetistä hakea Eckernförden kaupungin Itämeren rannikolla ja seuraamalla rantaviivaa (noin) koilliseen löytää aallomurtajien suojaaman laivastotukikohdan.

Vantaan Reserviläiset toivottavat Larsille menestystä uudessa työssänsä.

Suomalaisten reserviupseerien kukkalaitteen laskivat Kari Vilamo ja Yrjö-Pekka Rautalahti.

Villem Ahas on poissa

Suomen Poikien puheenjohtaja, Suomen armeijan vänrikki Villem Ahas on poissa. Hän menehtyi 17.6.2014 vakavaan sairauteen. Ahas syntyi 20.2.1925 Vörumaan Räpinassa. Koulunsa päätettyään hän liittyi niiden vapaaehtoisten virolaisten nuorten miesten joukkoon, jotka tulivat taistelemaan Suomen vapauden ja Viron kunnian puolesta jatkosodassa. Hän osoitti jo silloin ilmeisiä johtajan kykyjä, sillä hänet koulutettiin Reserviupseerikoulussa konekiväärijoukkueen johtajaksi. Taisteluihin Ahas osallistui JR 200:n riveissä Karjalan kannaksella. Tilanteen vakiinnuttua hän siirtyi muiden virolaisten mukana puolustamaan Viroa. Sodan päättyttyä miehittäjävaltio Neuvostoliitto vangitsi hänet ja hänet tuomittiin 15 + 5 vuoden pakkotyöorangaistukseen Vorkutassa. Stalinin kuoltua hän vapautui vuonna 1955 ja solmi avioliiton vankitoverinsa sisaren kanssa,

johon hän oli tutustunut kirjeenvaihdon kautta leirillä ollessaan. Siviiliin vapauduttuaan hän meni töihin teollisuuslaitokseen, josta hän eläkkeelle jäätyään ja Viron vapauduttua ja itsenäistyttyään uudelleen siirtyi toimimaan Suomen Poikien hyväksi. Suomen Poikien reserviupseerien yhdistyksessä hän toimi puheenjohtajana koko yhdistyksen toiminnan ajan. Lisäksi hän toimi Suomen Sotaveteraaniliiton Viron yhdistyksen hallituksen jäsenenä ja Suomen Poikien yhdysmiehenä Suomen Sotaveteraaniliiton. Suomen Poikien puheenjohtajan Uno Järvelän kuoltua joutui Villem ottamaan vastuun koko yhdistyksen toiminnasta. Villem Ahas opittiin tuntemaan todellisena Suomen ystävänä niin reserviupseeri- kuin sotaveteraanipiireissään ja miehenä, jonka sanaan voitiin luottaa. Ahaksen toimeliaisuutta ja ahkeruutta kuvaa se, että hän jo neuvostoai-

na rakensi perheelleen talon Tallinnan etäpuolelle.

Hänet siunattiin Kaarlin kirkossa, mikä on Suomen Poikien perinnekirkko. Siunaustilaisuuteen osallistui runsaasti Ahaksen ystäviä ja aseveljiä niin Suomesta kuin Virostakin. Viimeisen leposijansa Ahas sai Metsäkalmistussa Suomen Poikien sodan aikaisen johtajan Karl Talpakin haudan juurelta. Hautauslaskutilaisuudessa laskettiin Suomen tasavallan presidentin, Suomen puolustusvoimien ja Suomen suurlähetystön sepeleet sekä Suomen Reserviupseeriliiton ja Helsingin Reserviupseeriipiirin kukkalaitteet monien muiden muistokukkien lisäksi. Hautakumpu oli lopuksi sinivalkeisten kukkien peitossa. Villemä jäivät kaipaamaan vaimo Lydia ja poika Tonu perheineen sekä toisen jo kuolleen pojan perhe sekä aseveljet ja ystävät Suomessa ja Virossa.

Helsingin Reserviupseeriipiiri ry

Helsingin Seudun Reserviläispiiri ry

Toimistot avoinna kello 9.00–16.00

Döbelninkatu 2, 00260 HELSINKI

